UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967

3
СЕРПНЯ, 1967
Число
No. 31
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
AUGUST 3, 1967

Хочуть звільнити домовласників від шкільного податку

Коло 600 делегатів на річній конвенції Канадської Федерації Майорів і Муніципалів, що відбулася в Монтреалі минулого тижня, порішили одноголосно звернутися до федерального уряду, щоб почав негайно переговори з провінціями в справі створення фонду, з якого вони платили б всі кошти освіти.

Муніципали хочуть, щоб уряди перебрали фінансову відповідальність за освіту і зняли цей тягар з платників податку від реальностей.

Один делеґат сказав, що це обов'язок федерального уряду поділяти кошти освіти з провінційними урядами. Інший сказав: "Школи повинні вийти з бизнесу оподатковувати домовласників, і то скоро".

Конвенція схвалила відповідні резолюції, щоб провінції мали ліпшу контролю над безконтрольними витратами на школи.

---o---

Фестиваль української молоді на світовій виставці

Субота 29 липня була днем української молоді на світовій виставці в Монтреалі. Понад 2,000 української молоді Канади і Злучених Держав, зорганізованої в різних молодечих національних організаціях і в організаційних одностроях, виступило з багатою програмою, яка своїм кольоритом й виясненням зробила сильне й незвичайно миле враження на 6,000 публіки (за обчисленням Кенедієн Прес).

У програму увійшли співи, народний балет, народні танці і гімнастичні попиcи 600 спортовців. В одному виступі вони утворили числа 1867 - 1967 і великий знак Кленового Листка.

Святкування були присвячені для відмічення 100-ліття Канади і 50-річчя української національної революції.

---o---

100,000 БЕЗДОМНИХ НАСЛІДКОМ ЗЕМЛЕТРУСУ

Каракас, столицю Венезуелі, навістив землетрус в суботу ввечері, що тривав лише 90 секунд, але якого знищення він наробив:

Понад 200 людей згинуло, 2,000 було поважно покалічених і 3,000 легше покалічених, 100,000 осіб залишилися бездомними. Матеріяльну шкоду подали на 15 мільйонів долярів.

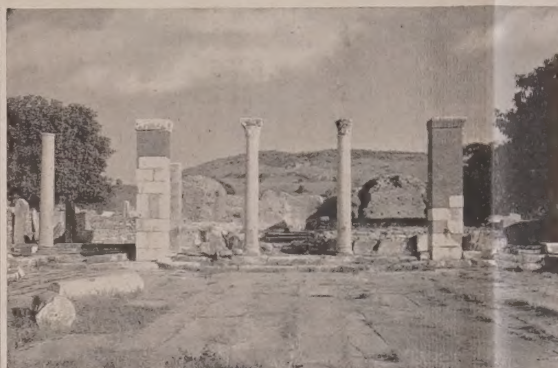

Папа Павло VI був минулого тижня в Ефесі, де відвідав руїни давньої церкви Матері Божої.

ПАПА ПАВЛО VI ВІДВІДУЄ ТУРЕЧЧИНУ

ЗУСТРІВСЯ З ПРАВОСЛАВНИМ ПАТРІЯРХОМ АТЕНАГОРАСОМ

Його Святість Папа Павло VI відбув дводенну прощу до старовинних християнських святих місць Смирни і недалекого Ефесу, біблійних міст у Малій Азії.

Це була п'ята подорож Папи за кордон від часу його коронації в 1963 р. Це також перші папські відвідини Туреччини за 12 століть і перші відвідини Царгороду після дев'яти століть церковного розколу.

Папа у вівторок, 25 липня, приїхав літаком з Риму до Стамбулу (Царгороду). На летовищі привітав його православний патріярх Атенагорас в оточенні католицьких і православних церковних провідників, які з'їхалися, щоб прийняти Папу. Папа і патріярх, які того дня поновили зусилля для церковного з'єднання, обмінялися символічним «поцілунком миру». Ціллю подорожі Папи було поновити своє бажання церковного з'єднання й миру в світі та відвідати Єфес, де відбувся III Вселенський Собор і де, як каже давній переказ, Преч. Діва Марія жила якийсь час.

У Стамбулі Папа правив св. Літургію в церкві св. Антонія і закликав іще раз до церковної єдности.

Папа також мав політичну розмову в справах Середнього Сходу з турецькими політичними провідниками — президентом Севдет Сунай і прем'єром Сулейманом Демірал. Салютом 21 гарматніх вистрілів попрощались з Папою, коли виїздив із Стамбулу.

ПАПА ВІДВІДАВ СВЯТІ МІСЦЯ В ЄФЕСІ

Турецький урядовий літак відвіз Папу 600 миль до Ізміру (Смирни) в Малій Азії. Останніх 69 миль до Єфесу Папа переїхав автом поганими гірськими дорогами і серед великої спеки, що стояла на 100 ст. Фаренгайта. В Єфесі проповідував іменник Папи, св. апостол Павло, де він написав один із своїх найбільших листів.

У промові в Єфесі до всіх некатолицьких християн Папа сказав, що він обмінявся «поцілунком миру» з патріярхом Атенагорасом.

«Вам також, дорогі брати у Христі, бажаємо висловити нашу пошану й нашу братню любов. З повною пошаною до ваших звичаїв і законних традицій, Ми зі своєї сторони бажаємо висловити вам наше бажання, щоб діялог правди далі відбувався в повній любові".

У середу папа вернувся з Єфесу до Риму.

---o---

Поширять плян обезпечення безробітних

Федеральний кабінет погодився в засаді на плян, щоб усі працівники вплачували до фонду обезпечення безробітних, без уваги на їх прибуток, щоб держава могла платити вищу обезпеченеву допомогу.

Плян, який треба ще розробити, додасть коло 2,500,000 канадців до списку тих, що вплачують до фонду безробітних, і додасть коло $200,000,000 до фонду річно. Це дозволить підвищити максимальну допомогу з $36 на $65 на тиждень.

Обезпечення безробітних уведено в 1941 р. і тепер воно вимагає, щоб вплачували до нього всі працівники, які заробляють до $5,460 річно. Є спеціяльна листа винятків. Таку саму суму як працівники, вплачують до фонду працедавці за кожного робітника.

Винятки становлять мисливці і трепери, особи в збройних силах, федеральна, провінційна й міська поліція, домашня прислуга, вчителі, приватні норси і працівники в добродійних інституціях.

Робітникам у хліборобстві й садівництві признано обезпечення безробітних цеї весни.

Ще треба опрацювати подробиці. Є в пляні пристосувати ставку допомоги до кошту прожитку.

Уряд сподівається провести цей плян на осінній сесії парляменту.

---o---

ДОЩІ ЗАЛИЛИ КАРАЧІ

В Карачі, Пакістані, впало 13 цалів зливного дощу в трьох днях. Понад 100,000 людей залишилося без даху над головою.

Де-Ґоль виїхав з Канади ображений

Пірсон зробив догану де-Голеві за підтримку сепаратистів

Французький президент де-Ґоль урвав свою канадську візиту минулого тижня наслідком повені протестів з цілої Канади і формальної догани канадського уряду за його заяву, яку уряд і канадське населення вважає неприйнятною.

Президент де-Ґоль сказав у промові в Монтреалі "Хай живе вільний Квебек". Це клич малої групи сепаратистів у французькій Канаді, які хочуть відколотися від Канади і проголосити Квебек незалежною державою, найрадше в якійсь спілці з Францією. Промову де-Ґоля вважають заохотою для сепаратистів і небезпекою для єдности Канади. Не було випадку, щоб голова якоїсь держави або уряду надужив привілею гостинности в чужій державі й закликав невдоволені елементи до розбиття єдности.

Під кінець четвертого дня, замість до Оттави, ображений де-Ґоль всів на літак і від'їхав до Парижу.

Виступ де-Ґоля викликав гірке незадоволення навіть серед розважних канадських французів, от хочби монтреальського мейора Драпо, провідника ліберальної партії і попереднього прем'єра Лесажа та багатьох інших. Уся світова преса скартала де-Ґоля, що пхає свій довгий ніс у внутрішні справи чужої держави. Одні зовуть його хворим мегаломаном, інші здитинілим старцем, а треті арогантом.

Кажуть, що де-Ґоль задоволений зі свого виступу в Канаді і має вияснити його на засіданні французького кабінету.

ЩО СКАЗАВ ДЕ-ҐОЛЬ У МОНТРЕАЛІ

Уривки з промови, яку де-Ґоль виголосив з бальокону ситіголу:

"Моє серце сповнене дуже сильними почуваннями, коли бачу французьке місто Монтреаль.

Скажу вам секрет. Тут, сьогодні, і вздовж шляху, куди я їхав, я знайшовся в атмосфері, подібній як під час Визволення (визволення з-під нацистської окупації — Ред.).

І всюди вздовж шляху, крім цього, я спостерігав величезні старання, які робите для поступу, розвитку і, очевидно, для визволення.

І мушу це сказати в Монтреалі, бо в цьому світі є зразкове місто з модерними досягненнями, яке є ваше, і дозвольте додати, наше місто.

Коли б ви тільки знали, скільки довір'я й самопевности приносить вам відроджена Франція і скільки любови вона починає відчувати до французької Канади.

Вся Франція знає, чує й бачить, що тут діється.

Хай живе Монтреаль, хай живе Франція".

Расові заворушення потрясли Злученими Державами

Майже однотижневі заворушення негрів в Нюарку зробили матеріяльної шкоди на $15,000,000, убитих було 25 осіб, поранених 1,872, арештованих 1,316. Був то другий найбільший бунт негрів в історії Злучених Держав.

У неділю (23 липня) вибухли ще більші заворушення в Дітройті, місті з 1,600,000 населення. Ці заворушення тривали з меншою силою в понеділок і вівторок і скінчилися по чотирьох днях.

Поліція й стейтова військова резерва були безсильні і з наказу през. Джансона військо увійшло до міста з танками й панцерними автами, також полк парашутистів. Командуючий генерал мав під рукою 10,000 війська. Пацифікація черні й снайперів тривала кілька днів.

Негри (Дітройт має їх 300,000) ограбили крамниці й спалили місто на просторі 3½ квадратних миль. Стріляли до поліції й війська, кидали бомби, каміння, пляшки, залізо. Снайпери стріляли з дахів кілька днів.

Офіційно подано, що убитих було 40 осіб; поранених понад 1000, з того 54 поліцаїв, 19 військових і 29 фаєрменів; арештовано 2,750. Негри ограбили 1,500 бизнесових місць, вогнів було 1,150, бездомних є 3,000, а матеріяльні втрати виносять понад 500 мільйонів долярів.

В тих самих днях менші заворушення були в Ню Йорку, Понтіяк, Толідо, Кембридж, Рочестер, Вокіґен, Гюстон і Токсон.

---o---

Катастрофа на американськім літаконосці

Вогонь і експльозії на американськім літаконосці Форестал позбавили життя принаймні 71 моряків, число поранених подано на 78, а інших 112 пропало. Форестал є третім найбільшим літаконосцем в американській фльоті (і в світі) і мав 4,300 персоналу.

Катастрофа сталася в заливі Тонкін, недалеко Північного В'єтнаму.

Американська команда сказала, що на корабель впала тенька з газоліною з джетовика, спалахнула вогнем і до кількох хвилин розгонова поверхня літаконосця перемінилася в море вогню. Вибухали дико бомби, ракети й теньки з газоліною, які приготовано для інших літаків. Моряки ховали бомби в безпечніше місце, інші скидали в море. З допомогою прибули два протиторпедовці і по трьох годинах погашено всі вогні. Літаконосець доплив власними силами до порту на Філіппінах.

Крім втрати в людях, вогонь знищих або ушкодив 29 літаків. Грошову шкоду обчислено на $100,000,000.

---o---

Москва відкликала Федоренка з ОН

Советський амбасадор у Вашінґтоні, Анатоль Добринін, перебрав більшість дипломатичних справ в Об'єднаних Націях, які дотепер полагоджував шеф делеґації Федоренко. Ніколай Федоренко виїхав "на відпустку" до Москви, з якої — кажуть — більше не вернеться.

Причина упадку: грубе й часто брутальне поведення Федоренка відчужило, навіть стійких прихильників советської проарабської політики.

Привозять новий товар до крамниць в Нюарку на місце зрабованого в негритянських заворушеннях. Військо береже перед грабіжниками і снайперами.

Советський отруйний газ для Єгипту

Нема сумніву, що Росія використовує громадянську війну в Ємені як терен для випробувань своїх отруйних газів новішого виробу.

Росія посилає хемікалії для египетського війська в Ємені, і західна розвідка ствердила, що вони були дуже ефективні в п'яти відомих випадках.

Перший раз повідомлено в січні про газову війну в Ємені і ізраїльська армія була так стурбована, що закупила дуже багато протигазових масок.

Саудська Арабія, яка попирає ємениських роялістів, запротестувала проти газової війни перед ген. секретарем ОН у Таном, однак він тільки те зробив, що запитав Насера, чи його військо уживає газ в Ємені. Очевидно, Насер заперечив і на тому скінчилося.

---o---

Новий продаж пшениці для СССР

До Канади приїхав Н. С. Патолічев, советський міністер закордонної торгівлі. Сподіваються, що буде підписана з ним нова пшенична угода. Говорять, що Росія купить від 70,000,000 до 140,000,000 бушлів канадської пшениці.

---o---

ПОДОРОЖЧАЛИ ТЕЛЕГРАМИ

Від серпня подорожчали телеграми між Канадою і Злученими Державами на 13 проц.

Що сталося з советськими полоненими в Ізраїлі

Де є советські військові дорадники, яких Ізраїль мав зловити, коли здобув сирійські позиції в двох останніх днях теперішньої війни?

Ізраїль не хоче сказати. Однак дипломати в Об'єднаних Націях виявили, що Ізраїль відставив їх до советського корабля зараз після закінчення боїв і їх відвезено до Одеси разом з советськими дипломатами. Але перше советських військовиків сфотографували і жидівська військова розвідка допитувала їх без перерви 48 годин.

Фотознимки і допити, взяті на тасьму, є доказовим матеріялом проти СССР, який Ізраїль може використати колинебудь.

---o---

РАСОВІ ЗАВОРУШЕННЯ НЕГРІВ КОШТУЮТЬ $2 БІЛЬЙОНИ

Біланс заворушень у Злучених Державах в літніх місяцях цього року представляється так:

Заворушення з більшою або меншою силою відбулися в 40 містах. Згинуло в них 80 осіб, 3,500 було поранених, арештовано 8,000 або більше. Самий Дітройт мав 5,000 бездомних наслідком знищення домів.

Для приборкання негрів викликано 20,000 війська, в тому 4,700 тугих парашутистів.

Економічні втрати виносять $2,000,000,000.

В 1910 році 90% усіх негрів жило в південних стейтах, однак тепер живе там тільки половина з 21,000,000 всього негритянського населення в Злучених Державах. Три четвертих з них тепер живе в містах — головно в ґеттах.

Короткі вістки

• **Цього року** 10,000 альбертських фармерів обезпечили своє збіжжя на пні на суму $26 мільйонів. Премії заплатили $1,950,000, а федеральний уряд доплатив $650,000. Минулого року було обезпечених 4,408 фармерів в тій же провінційній програмі обезпечення на суму $13 міл.

• **Витрати** федерального уряду в червні перевищили бюджетові прибутки на $57,500,000. Витрат було $749,000,000. Бюджетовий недобір у червні 1966 року був лише 300,000.

• **Даф Роблін,** манітобський прем'єр, зголосить цими днями свою кандидатуру на провідника проґресивно-консервативної партії. До цього часу він "хитався".

• **В Туреччині,** в горах на південний захід від Стамбулу, поновився землетрус. Згинуло 125 людей, поранених було 200 і 1000 домів було знищених.

• **З Англії** виїде до Канади цього року 65,000 імігрантів.

• **Кремль** дав пораду Йорданії. "Правда", офіційний орган комуністичної партії, сказав королеві Гуссейнові, щоб шукав ближчих зв'язків з більш войовничими арабськими собратами й перестав співпрацювати з західними імперіялістами.

• **Від часу спору** Туреччини і Греції за Кипр, число християн в Істамбулі змаліло з 80,000 на 30,000. Християни в більшості є греки і багато їх виеміґрувало з Туреччини до Греції, побоюючись репресій.

• **Два советські** письменники, Д. Каппаров і В. Черняк перевірили, що релігія є жива в центральній Азії, незважаючи на 50 років протирелігійної кампанії, яку ведуть безбожники при допомозі уряду. Туркестан є заселений головно мусулманами, однак згадані письменники особливо затривожені православними українцями і росіянами, серед яких релігійність є дуже сильна й поширена.

• **У Ватикані** є акредитованих 2,500 дипломатів з 51 держав.

• **Фабрика літаків** Воксгал Мотор Ко. в Англії остерегла власників 100,000 авт Воксгал Вівас, у Британії і закордоном, проти можливих хиб у системі гальм. Ці авта продають у Канаді під назвою Енвой Епік.

• **У Зл. Державах** швидко зростають ціни поживи.

• **В Пичер,** Оклагомі, земля запалася над покинутою копальнею цинку і проковтнула три доми й вісім авт. Величезна яма є сорок стіп глибока.

• **В Індонезії** військовий суд засудив на смерть Судісмана, найвищого комуністичного провідника, за державну зраду. Він був одним з лідерів невдалого державного перевороту в 1965 р.

• **Корабельна лінія Кунард** продала 83,000-тонний корабель "Квін Мері" портовій комісії в Лонґ Біч, Каліфорнії, за $3,444,000. Він буде обернений на морський музей і готель.

ЧИ ВАШЕ ІМ'Я Є ВЖЕ У СПИСКУ?

МИ ПОВИННІ СТВОРИТИ ОДНОМІЛЬЙОНОВУ ФУНДАЦІЮ

ДОСІ ЗІБРАНО ЛИШЕ БЛ. 130,000 ДОЛЯРІВ

Андрій КАЧОР

Як нам усім, українцям Канади, відомо, українське громадянство, зорганізоване в Комітеті українців Канади, на останніх трьох конгресах українців Канади одностайно вирішило створити одномільйонову Народну фундацію українців Канади ім. Тараса Шевченка.

Мета фундації: матеріяльно допомагати плекати, розвивати та удосконалювати українську культуру в Канаді.

Чартер фундації був схвалений канадським парляментом 22 липня 1963 року, тобто чотири роки тому назад.

Хто що дав

З того часу почалася збірка фондів на фундацію з таким вислідом:

— Перший річний звіт, на 31 березня 1964 р., виявив балянсову суму 51,786.78 дол. (в тій сумі було вже 30.000 дол., вплачених централею КУК з фонду будови пам'ятника Шевченкові, поставленого у Вінніпезі в 1961 році).

— Другий фінансовий звіт, на 31 березня 1965 р., подав балянсову суму 59.447.14 дол. За цілий рік фундація зросла ледве на 7,660.36 дол., або на 14.9%.

— Третій фінансовий звіт, на 31 березня 1966 р., був трохи кращий. Він виявив балянсову суму 75.748.68 дол., або 16,301.54 дол. приросту, що становить 27.4%.

— Останній, четвертий з черги, звіт на 31 березня 1967 р. має балянсову суму 129,949.04 дол., тобто 12.95% наміченого пляну. За останній рік маємо вже 54,200,36 дол., або 71.6% приросту.

У наведених цифрах ніде не враховано задеклярованих, але ще не вплачених, сум. Їх загальна сума в останньому звіті була 19,350.-00 дол.

Наведені цифри не потребують коментаря. Вони більш як скромні. І якщо до кінця 1967 року не буде поважніших вплат на фундацію, то доведеться нам усім паленіти із сорому, бо це виявить нашу слабість і брак загального почуття практичного патріотизму.

Замість давати фінансову оцінку останнього звіту, приглянемося трохи ближче, звідки і від кого походять дотеперішні вплати на фундацію. З останнього звіту бачимо, що платниками були:

а) 79 організацій, товариств і фінансових установ, включно з церковними громадами, які всі разом вплатили 54,486.55 дол., або 42% всієї суми;

б) 8 записів з тестаментів на суму $5,426.07, або 4.2% всієї суми;

в) 38 пам'яткових фондів, з яких вплинуло $6,638.66, або 5.1% цілости;

г) 24 фундаторів, в тому двоє меценатів (о. прелат Василь Кушнір і п-ство Стефан і Марія Янківські), які вплатили 29,805.00 дол., або 22.9% всієї суми;

ґ) 147 членів (прошу звернути увагу: на всю Канаду 147 членів!) вплатило 23,746.-65, або 18.3% вплаченої суми;

д) дрібні жертводавці, яких теж небагато, вплатили 9,-616.59, або 7.5% всієї суми.

Наведені цифри балянсової аналізи показують наочно, що серед тисяч наших церковних громад, світських і церковних організацій, культурно-освітніх товариств, професійних клюбів і фінансових установ, не враховуючи тисяч наших промисловців і купців, що мають вже свої зареєстровані фірми, тільки 79 організацій, в тому одна-однісінька церковна громада (катедральна парафія св. Володимира й Ольги у Вінніпезі), відгукнулися позитивно на заклик Комітету українців Канади, на заклик наших митрополитів, на заклик дирекції фундації.

Дотеперішній скромний вислід свідчить також про байдужість наших багатих людей, які повинні б виявити хоч дрібку національного патріотизму. Тим часом досі в цілій Канаді знайшлося всього 24 особи, що гідно зарепрезентували цю багатшу суспільну верству і на ділі показали свій національний патріотизм. А де решта? Ми ж маємо сотні лікарів, адвокатів, інженерів, професорів, тисячі вчителів, купців і промисловців, які без великої напруги могли б стати фундаторами нашої єдиної фундації всеукраїнського значення.

Подані вище цифри виявляють, що й середньозаможні люди, які часто чваняться своїм патріотизмом, не спромоглися на вияв практичного патріотизму, бо число 147 членів, які вплатили по 100 або більше долярів, дуже промовисто заперечує цей патріотизм. Просто не хочеться вірити, щоб на всю Канаду тільки 147 осіб, а разом з фундаторами 171 осіб, мають ясне почуття національної свідомости й обов'язку.

Цифри й точні звіти наших національних установ, зокрема такого типу, як Комітет українців Канади і Народна фундація ім. Тараса Шевченка — це найкращі показники нашої національної сили, організованости, дисципліни і — справжньої національної свідомости.

Подивіться на списки

Народна фундація ім. Шевченка — це наш офіційний проєкт, проєкт усіх українців Канади з приводу сторіччя Канади. Завдання фундації такі поважні й далекойдучі, сягають далеко поза межі нашого й наступного покоління, що про них не треба й говорити: вони всім самозрозумілі. І чомусь ми так дуже повільно здійснюємо такий великий і корисний для нас самих проєкт, який на очах цілої Канади пише нам наше свідоцтво.

Може здаватись, що вина в організації. Одначе мусимо ствердити, що організатори дуже докладно устійнили мету фундації; вони також вказали на різні можливості, як цю мету осягнути (в пресі, обіжниках, памфлеті, афішках, а навіть у тисячах приватних листів до окремих товариств і осіб); вони показали й назвали виконавців того пляну: українське організоване громадянство із своїми місцевими проводами; вони устійнили різні категорії членства: меценатів, фундаторів і звичайних членів, щоб фундацію зробити доступною навіть для найбіднішого нашого громадянина; далі вони на всі їм доступні адреси приватних осіб, до всіх церков і організацій розсилають відповідні заклики, інструкції, памфлети, форми зобов'язань, афішки, а також гасла до українських газет у Канаді з проханням: стати членом, фундатором амо меценатом фундації і, таким способом, допомогти собі самим, стати зрілою спільнотою, яка вміє не тільки плянувати, але намічені пляни виконувати!

Тому всім нам, хто не втратив почуття національної совісти, не залишається ніщо інше, тільки перевірити списки останнього звіту і знайти там своє ім'я, а якщо його там нема, то треба подбати, щоб воно було в найближчому звіті, бо це єдиний спосіб рятувати наш загальний плян і нашу честь. Провірмо, чи наші друзі і знайомі є на тих списках і попробуймо їх переконати, що і їхні імена повинні там бути разом з нашими іменами.

Маємо ще кілька місяців до кінця грудня 1967 року, щоб врятувати наше добре ім'я в Канаді. А зробимо це вплатою або принайменше деклярацією на вплату в означеному часі: $100, $1000, або $5 - 10.000, щоб стати членом, фундатором або меценатом Народної фундації.

———o———

ПОМЕР ПОЛЬСЬКИЙ ПІЛЬОТ Є. БАЯН

У Лондоні вмер Єжи Баян, 66 років, прославлений поляками пільот.

До другої світової війни він здобув деякі успіхи у міжнародних змаганнях пільотів. У час німецько-польської війни був ранений.

Незмінна боротьба у змінних умовах

Діяти для української цілости

ГОЛОВА ВО УНРАДИ А. ФІГОЛЬ З'ЯСОВУЄ ПРОГРАМУ ПОЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Новий голова Виконавчого органу УНРади д-р Атанас Фіголь хоче конкретної, корисної політичної діяльности «під аспектом ідеї української цілости».

Експозе А. Фіголя було прийняте на недавньому спільному засіданні президії і ВО УНРади в Мюнхені:

— Політична діяльність ВО УНРади має бути «службою українському народові».

— Наша визвольна боротьба має «незмінні принципи», однак пильно треба зважати на «змінні умови».

— Треба «знати» і треба «могти». Пильне вивчання процесів, які відбуваються в Україні, конче нам потрібне. Щодо «слабкости» еміграції, то «справа не в тому, що ми такі слабі, а в тому, що таки ми самі у великій мірі винуваті за цей стан».

— Політична дія повинна мати конкретні пляни. Однак «не зачинаємо від себе, а продовжуватимемо діло попередників».

— Треба підготовляти молодших, які візьмуть керму політичної діяльности. «Пам'ятаймо, щоб ми не сиділи задовго при кермі».

Безпартійний А. Фіголь хоче передусім діловости й ефективности. Ставши «екзильним прем'єром», він не захоплюється титуломанією. «Формальні титули, що ми їх спадкуємо за традицією, розрізняємо від буденних функцій і зберігаємо їх на святочну хвилину для внутрішнього вжитку».

Нижче подаємо текст експозе А. Фіголя, одержаний з Мюнхену.

* * *

Коли читаю в нинішньому порядку нарад слово «експозе», відчуваю деяку претенсійність у тому розумінні, що експозе виголошують у державному апараті прем'єри уряду без додатку, який ми мусимо мати: «уряд в екзилі». Добре, що формальні титули, що ми їх спадкуємо по традиції, розрізняємо від буденних функцій і зберігаємо їх на святочну хвилину для внутрішнього вжитку. По суті моє експозе є нічим іншим, як тільки з'ясуванням поглядів голови Виконавчого Органу та його членів, товаришів співпраці, на загальну ситуацію, на головні напрямні праці та на завдання, що їх вони будуть старатися здійснити в своїй каденції.

Переглядаючи матеріяли попередніх сесій УНРади, я спостеріг, що впродовж усіх сесій, які відбувалися до того часу, безперервною ниткою повторюються певні незмінні твердження, постуляти, принципи. Ці принципи доводиться повторяти кожному голові ВО. Хоч вони, може, самозрозумілі, то все таки потрібно їх наново з'ясовувати. Зокрема сьогодні треба деякі з них підкреслити, коли за нами півсторіччя, як постала Центральна Рада і Українська Народна Республіка.

СЛУЖІННЯ НАРОДОВІ

Уважаю, що основним критерієм оцінки дії ВО є служба українському народові. Часто зустрічаємо такі окреслення суті Державного центру: символ державницьких ідей, політичний репрезентант і єдиний правний речник народу, який тепер не має можливости виявити своєї волі, орган поневоленого народу в батьківщині, а рівночасно — дійовий центр і політичний інструмент українців у вільному світі тощо. В усіх цих характеристиках міститься елемент служіння народові, бо всі вони об'єднані ідеєю допомоги Україні в її змаганні за здійснення своєї повної політичної і культурної незалежности та самобутности.

Це служіння Україні надзвичайно ускладнює нам факт, що ми від українського народу відрізані фактично, територіяльно розпорошені й позбавлені можливостей контактуватися з ними безпосередньо. Такий стан триває вже майже пів сторіччя. Проте, порівнюючи ситуацію нашого народу в Україні з нашою ситуацією у вільному світі, стверджуємо ряд можливостей, яких не має в Україні, і які використати в допомогу поневоленому народові є нашим святим обов'язком.

Боротьба українського народу в Батьківщині надзвичайно важка і затяжна. Передусім йому грозить фізичний і духовний ґеноцид. На це вказують вже від десятків років, з одного боку, систематично організовані масові виселення, фізичне нищення, а з другого боку, процеси русифікації і постійні намагання нищити всякі вияви української культури. Нашим обов'язком є допомагати українському народові всіма можливими засобами перетривати в цих жахливих умовах, щоб при сприятливій нагоді він міг скинути російсько-большевицький режим, накинутий йому силою.

Поруч цих незмінних цілей завважуємо теж деякі незмінні форми та вияви дії Української Національної Ради. Вони були зроблені нашими попередниками, стали традиційними й залишаються обов'язуючими теж і для нас. Не зачинаємо від себе, а продовжуватимемо діло попередників, стараючись достосовувати методи й засоби до сучасного моменту, беручи до уваги змінні обставини, серед яких нам прийдеться жити та діяти.

Здійснювати такі великі завдання допомагає нам свідомість післаництва, яке тяжить на нас і на наших нащадках від хвилини, коли ми покинули рідну землю. Завдяки тому зберігся Державний центр на протязі десятиріч, а після другої світової війни він міг відродитися у формі Української Національної Ради, як український вільний передпарлямент.

Із свідомости післаництва служби українському народові природньо випливає постулят одности боротьби української нації за здійснення її найвищих ідеалів. Хоч через об'єктивні умови ще немає спільного «головного командування», то, не зважаючи на це, мусимо в нашій політичній роботі завжди пам'ятати про одність визвольної боротьби, як у батьківщині, так і тут на чужині. Поділ, що заіснував через залізну заслону, зумовляє тільки різницю засобів боротьби, але основне скерування залишається те саме і для батьківщини, і для нас тут. Тому так важливо зберегти духове пов'язання, щоб ми в діяспорі розуміли кожночасну ситуацію народу в батьківщині, як теж зуміли полегшити йому спроможність розуміти нас.

З принципів допомоги Україні й одности визвольної боротьби всієї нації випливає самозрозуміла теза, що вирішальним у цій боротьбі буде виключно і єдино материк: батьківщина. Рівночасно це черговий доказ допоміжної ролі в цій боротьбі українців у діяспорі, а в тому визначення завдань ДЦ УНРади в екзилі.

Типовою для еміграційної політики була в деяких колах надія на війну. В період т.зв. мирного співіснування ця надія втрачає глузд. Абстрагуючи від великої правдоподібности, що термоядерна війна принесла б Україні неспівмірні втрати, а може, й тотальне знищення, ми з гуманних спонук проти тотальної війни. Але це аж ніяк не виключає випадків збройних конфліктів у формах воєн, що їх по нинішній день стверджуємо в різних місцях земної кулі. Однак стверджуючи об'єктивний і від нас незалежний факт, що нам доводиться діяти в період т.зв. співіснування, ми мусимо в даній ситуації шукати шляхів і методів, щоб зміцнити і послідовно продовжувати призначений нам відтинок визвольної політики.

Підсумовуючи основне з проведеної аналізи цілей, завдань і ситуацій Державного центру в минулому й сьогодні, ми стверджуємо, що нічого іншого нам не треба робити, як тільки служити і допомагати Україні. Що значить допомагати? Які є передумови до того, щоб хтось міг комусь допомагати? Щоб ефективно допомагати, а не тільки витрачати засоби, треба здійснити дві передумови:

ЗНАТИ І ПЕРЕДБАЧАТИ

Поперше, треба знати, знати, де, коли, чим і як допомагати. Треба знати, щоб передбачати. Для нас це передусім вимога вивчання кожночасної ситуації в Україні, вивчання процесів, які там проходять у всіх ділянках духового й матеріяльного життя. На шостій сесії усвідомлено важливість цієї вимоги й постановлено створити ресорт дослідів сучасної України. Для нас, що живемо поза межами батьківщини, але прагнемо їй служити, цей ресорт найважливіший. Рівночасно цей ресорт і комісія фахівців при ньому, може бути помостом до нав'язання контактів з молодою ґенерацією в діяспорі, народженою поза кордонами України, серед якої є вже тепер цілий ряд добрих, висококваліфіко-

(закінчення на 3 стор.)

———o———

БІЧНА АНТЕНА

РИМСЬКІ ГОНОРИ

Нарікає новий адміністратор Пітсбурзької єпархії на газети, що пишуть про єпископа Миколая Елька і, таким чином, замішання роблять.

Така вже, видно, доля газет, до яких належить також «Ль'Оссерваторе Романо». Цими днями ватиканська газета принесла повідомлення, що єпископ Елько, який далі перебуває в Римі, став консультором Східної конґреґації. Прочитавши це повідомлення, римський кореспондент вашінґтонського католицького пресового бюра тільки руками розвів. Каже, що ніяк не збагне римських гонорів. Адже пітсбурзький єпископ уже раніш одержав почесний титул консультора. Тепер його роблять консультором удруге. І то хто? Східна конґреґація, яка вже довго розглядає справу єпископа Елька.

У римських гонорах, можна припускати, якийсь сенс таки є. Перша номінація на консультора сталась тому, що консультори потрібні, а друга, можливо, тому, що потрібна номінація.

———o———

ХЛІБ З ДОДАТКАМИ

Анна Ключко-Франко, дочка Івана Франка, яка живе у Торонті, відбуває тепер поїздку по Україні.

Туристка — повідомляє «Радянська Україна» (28 липня) — задоволена добробутом. «Тепер на землі мого батька люди живуть у достатку. У них є хліб і до хліба».

Сподіваємось, що туристка, вернувшись у Канаду, докладніше розкаже про всі додатки до хліба.

МОТРЯ

Історична повість (13)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Вгадав. Ти в мене дотепний козак. Після снідання і послухань поїдемо в город, а потім підемо оглядати фортецю. Купіль готова?»

«Так».

«Снідання їстиму з його милостю паном ґенеральним писарем. Щоб він мені не забарився, вважай!»

«Подбаю».

Паж вийшов. Гетьман дивився за ним, поки цей не зачинив дверей. «Сирота, але гарний... Не будь я Мазепою, хотів би бути ним... Хотів би... Так легко почував би себе, такий широкий світ стояв би на розтвір переді мною...»

І гетьманові пригадалося те, що йому нераз приходило на гадку — їзда на розгуканім степовім коні. — Жене крізь балки і яруги, крізь будяччя й тернину. А сонце пече, а спрага аж язик до піднебіння прилипає, — страшна їзда. Але він не жалує її, ні, як не жалує цілої своєї буйної, повної пригод молодости. Знає, що жив.

Цей кінь, то була алегорія на його молодість, придумана ним самим, тоді як він ще залицявся до муз і ґрацій, прегарних доньок Аполлона. Розказав її жартом, а люди приняли, як правду. Алегорія оживала...

* * *

Викупаний і вдягнений у легкий шовковий каптан, сірої краски, підперезаний слуцьким поясом, увійшов до малої, ясної кімнатки, в котрій любив снідати. Тут дожидав його Орлик.

«Коротка літня ніч, правда?» — казав гетьман, здоровлячися зі своїм ґенеральним писарем.

«Дуже коротка, я нині й ока не стулив».

«Чому ж то так?»

«Після вчорашнього».

«Не таке ще доведеться нам переживати», — говорив гетьман, — «а спати все таки треба. Привикай, Пилипе, до царських ласощів, привикай! Ще мабуть довго доведеться тобі їсти ці марципани».

«Не хочу».

«Ого! Що ж то, ваша милість, може гадають покинути мене старого?»

«Пана гетьмана ні, але їх. — Ніхто не знає, як вони мені у печінках сидять».

Гетьман пильно подивився на свого молодого писаря.

«Смирися, Пилипе, смирися! Знаєш так, нижче трави, і тихше води. Терпи, козаче, отаманом будеш... А багато в нас нині на послухання зголосилося?»

«Як звичайно, багато. З тої пори, як на нас москалі нахлинули, від покривджених і не обженешся. На послухання зголошуються мало що не самі такі, що перед кривдами московськими в гетьмана шукають оборонця».

«Що ж я їм поможу? Царська воля сильніша від мене».

«Це не воля, а сваволя», — сказав Орлик.

«Мовчи язичку, будеш їсти кашку», — погрозив йому гетьман. «Ти прийняв прохання, розглянув, казав втягнути в реєстр?»

«Все зроблено, і прохання по змісту й по формі розділено на допустимі й недопустимі, на пильні й такі, що можуть підождати. Деякі відіслано до відповідних канцелярій, бо хоч наші уряди працюють справно, то люди все ще пхаються до гетьмана з тим, що можна зробити, не 'фатигуючи й не молестуючи' гетьманської особи».

«Кожному здається, що його біда найгірша і він з нею відразу іде туди, де гадає найскорше поміч знайти».

«Народ сильно нарікає», — почав нараз Орлик.

«На кого? На мене?»

«На московські здирства й душегубства, за котрі по невідомості своїй і по невченості відповідальним робить гетьмана. Нема днини, щоб до нашої канцелярії не прийшла якась супліка від свободи, волости, а то й від якогось городу, що там то і там то стільки й стільки убили, стільки й стільки худоби забрали, хутір спалили, жінок знасилували, — аж остогидло читати».

«Треба нам знов післати жалобу до царя».

«Шкода часу, — не помагає».

«Хоч помагає, хоч ні, а наша річ доводити до відома царя, як його люди наш народ кривдять. Хай знає».

«А хіба ж він не знає? Мені бачиться, що це все робиться за його відомом і дозволом».

«Як же це?»

«А так, бо, коли б проти, то карали б винуватих, а їх же не карають. Доводять народ до розпуки...»

«Кажеш, доводять народ до розпуки», — повторив гетьман, не повертаючи очей з Орлика. «А чому ж би то так?»

«Хочуть, щоб народ збунтувався, а тоді б вони винищили його до краю».

«Не гадаю. Цареві тепер треба миру на Україні. Він же має ворога на карку і то не якого-будь».

«На ворога цареві народ непотрібний, тільки наше військо; та ще худоба і збіжжя. Народ на війні — це одна завада».

«Побачимо, побачимо», — говорив гетьман, доїдаючи тарілку молочної каші, котру він звичайно їв на снідання, бо казав, що панська страва смачна, а людська здорова. Вірив, що невибаглива їжа зберігає його здоров'я і молодий вигляд. Молочна каша, яєшня, хліб з маслом і салом, це було його снідання. Попивав чаркою доброго чаю. Більше нічого не пив. Тільки у гостях, або у себе на бенкетах випивав дещо, але не впивався ніколи. «Що тверезий думає, те п'яний гукає», казав не раз, — «а не все треба людям знати, треба щось і для себе сховати. 'Ін віно верітас' — це правда, але ще більш правдива друга латинська пословиця, а саме: 'Авреа медіокрітас', себто осторожно зі склом!» Це він не раз твердив своїм молодим старшинам і урядовцям.

«У Москві зимно, там треба себе горілкою розгрівати, а на Україні і без хмелю тепло».

Та не всі слухали його. Смачно з'їсти і добре випити, це була тоді життєва конечність.

«Так ти кажеш», — почав гетьман, допиваючи чай, — «кажеш, що народ нарікає? То зле... 'Від стогнання хворому не легше, а від ліків... Ліків треба нам, Пилипе, і то гострих ліків, бо хвороба наша важка й задавнена... А жалобу до царя все таки напиши і то по пунктам, аргументів не жалуй. Знаєш їх стиль. Та ще напиши лист до Кочубеїв з 'афектами й компліментами', дуже делікатний, такий, щоб Любов Хведорівна, прочитавши його, облизала свої губи тим довгим язиком, котрим її Господь на шкоду її ближнім по невідомій нам ближче причині обдарувати зволив. Напиши, що від нині за десять днів приїдемо у Ковалівку, щоб побажати їм доброго прожитку в новому дворі і щоб її милості, 'презацній' пані Любові Хведорівній, дати доказ нашої великої шани для її всяческих, найбільшого подиву гідних чеснот. Лист зараз таки нині вишлемо окремим післанцем, і то незвичайним, а одним із прибічних наших людей, додавши йому для охорони і для більшого 'ефекту' кілька узброєних їздців. А тепер мені пора, люди ждуть на послухання. Прощай!»

НА ФОРТЕЦІ

Тихо й поважно сунулась гетьманська карета вулицями золотоверхого Києва.

Перед нею і декілька кроків за нею їхали козаки, однаково вбрані й на таких самих конях, як гетьманські, чорних, як галки.

Купці виходили з своїх крамниць і кланялися гетьманові в пояс. Навіть німець, в довгополому фраку, що мав аптеку, в котрій крім ліків продавав також годинники й окуляри, вибіг аж за поріг свого склепу і кивався, як той трач, що його стружуть з дерева на забавку дітям.

Гетьман усім відклонювався, кому киваючи рукою, на котрій грав усіма привабами весни перстень із чудовим ізмарагдом, а кому шапкою посилаючи привіт. Студенти Академії, що не мали до кого їхати на ферії і залишилися в Києві, побачивши карету свого добродія, ставали, як у вертепі, поверталися лицем до карети і кланялися в пояс, при чім шапкою доторкалися землі.

Бурсаки, що тільки мешкали в бурсі, а були на «своїх» харчах, бігали з глечиками від хати до хати, де їм їх добродії щоденно по черзі давали, хто снідання, а хто обід. Стрінувши такого, гетьман кликав його до повозу й кидав у глечик гріш, за котрий можна було купити кілька обідів.

Калікам і вбогим, котрі сумними вінками оплітали сходи церков, побудованих щедрою рукою «раба Божого Івана Степановича», гетьман посилав милостиню одним із козаків, який відлучувався від гетьманського поїзду, щоб сповнити приказ свого пана, а потім здоганяв його.

Декуди вулиці були вимощені деревом. По них гетьманська карета їхала як по маглівниці. «Це добре на шлунок», — казав жартуючи гетьман, — «буде нам обід смакувати».

Було й так, що карета глибоко поринала в ями та вибої, особливо там, куди возили пісок, дерево та дерниюги до нової фортеці.

А. ФІГОЛЬ: ДІЯТИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЦІЛОСТИ

(закінчення з 2 стор.)

ваних знавців різних секторів життя сучасної України.

Подруге, треба могти. Щоб нести іншому допомогу, треба бути самому відповідно приготованим і міцним. Це фундаментальна справа. Поглянемо спокійно правді в очі: в нас немає ані достатньо змобілізованих кадрів людей, ані достатніх засобів, щоб хоч у мінімальних розмірах здійснювати допомогу українському народові. Слабість демократичного табору, зорганізованого в УНРаді, виявляється наглядно в його тільки механічному пов'язанні, у недостачі активних політичних і громадських діячів, а також у мінімальних фондах, що він їх спроможний дати на визвольну дію. Справа, одначе, не в тому, що ми такі слабі, а в тому, що таки ми самі у великій мірі винуваті за цей стан і спричиняємося постійно до дальшого послаблення. Цей стан можна і треба змінити.

Загально всі відчувають, що УНРада потребує усучаснення. Лише самою традицією не можна втримати дії УНРади. Усучаснення мусить прийти як щодо особового складу, так щодо методів та форми дії. Шоста сесія дала початок, діло треба продовжувати. Хоч ми, теперішній ВО, не такі то вже молоді, але ми друга ґенерація, яка не брала участи в будові української держави 1917 - 1921 років. Мабуть, ми приходимо десять років запізно. Тож пам'ятаймо, щоб ми не сиділи задовго при кермі і зробили все можливе, щоб своєчасно передати керму молодшій ґенерації.

Мусимо бути свідомі, що проблема пересемства на еміґрації важка, бо еміґрант з кожного погляду складна людина, і статусу еміґранта не можна спадкувати. Наші діти і внуки вже не будуть «в екзилі». Для них щораз дальшими стануть традиції, форми, методи й прийоми нашої праці. Вже для наступної ґенерації мусять бути усучаснені зміст і форма конкретної дії. Не зміняться мета, але засоби. Природний інстинкт збереження національної ідентичности треба впрягти в службу продовжування визвольної політики. Єдиний реальний ґрунт, на якому нині в проглядному майбутньому може спирати свою дію ВО, становить українська спільнота в діяспорі; з нею він росте і з нею падає.

Два приклади ілюструють цю взаємозалежність:

Перший — це пересемство наших завдань молодшою ґенерацією, про що саме була мова.

Другий — це принцип фінансової незалежности нашої політики. Визвольна політика мусить базуватися на власних фондах. Ця вимога, встановлена і здійснювана першим головою ВО Ісаком Мазепою, залишається в повній силі і тепер.

ОКРЕМІ ЗАВДАННЯ

З'ясовуючи загальні напрямні, в яких свідомо покладено наголос на нашу внутрішню ситуацію, але не нехтуючи зовнішнім аспектом, хочу заторкнути деякі проблеми окремих ресортів.

Вже підкреслено, що ресорт вивчення процесів в Україні основний. Ще не має його керівника, але комісія фахівців вже почала діяти. Вона матиме відповідник на американському континенті. Секретар ВО є водночас секретарем цієї комісії.

З'ясування завдань ресорту зовнішніх справ фракції дістали у формі детальної програми, що її виготовив керманич ресорту. Він підкреслив традиційні форми дії ВО на цьому відтинку. Зокрема зв'язки з представниками поневолених Москвою народів (Паризький бльок, АЦЕН, Кронштадтська група і т.п.), з політичними демократичними колами народів, сусідів України, як теж з політичними чинниками вільного світу щодо інформацій, меморандумів, пресових конференцій, радіопередач тощо.

Ресорт інформації в'яжеться з двома попередніми в одну органічну цілість; всі три ресорти повинні працювати в тісному порозумінні, доповнюючи себе взаємно. Ресорт інформації вже обсаджений. Треба сподіватися, що він почне працю в проглядному часі, після повного активного включення Української соціялістичної партії до УНРади. Покищо невідкладні справи цього ресорту виконує секретар ВО.

Ресорт фінансів має важке завдання поставити до диспозиції задовільні фонди, які уможливили б фінансування задуманих акцій. Детально про ці справи буде мова при обговоренні бюджету. Фонди, якими диспонував ВО на протязі останніх п'яти років, виявляють річну пересіч у 80,000 німецьких марок (20,000 дол.). Навіть у наших умовах це дуже мала сума. Тому рівнорядно до старань ВО апелюю до проводів усіх фракцій і їхнього членства спільно доложити зусиль, щоб збільшити надходження.

Ресорт військових справ збережено як видимий символ традиції. Він продовжуватиме і завершить у найближчих місяцях всі ті акції, зокрема справи військових і ювілейних відзнак, що їх започатковано ще в минулій каденції.

Врешті, ресорт внутрішніх справ, або як звучить його офіційна назва — ресорт національної координації, буде старатися передусім довести до нормалізації стосунків у громадському і політичному секторах, з метою досягти поєднання всіх політичних сил на базі УНРади. Передумовою для цього є повне відпартійщення громадського сектора.

Ситуація УНРади в українській сучасній дійсності накладає на ВО особливий обов'язок слідкувати за процесами денаціоналізації й швидко поступаючої декомпозиції у громадському і церковному секторах української діяспори. Тому ВО присвятить особливу увагу підготові і переведенню Світового конґресу вільних українців, що його заплановано відбути в листопаді цього року.

У висліді міжнародних напружень і конфліктів або розвитків у середині совєтського бльоку може виринути гостро актуальною проблема матеріяльної допомоги українцям по той бік залізної заслони. Маючи це на увазі, ВО плекатиме стосунки з міжнародними гуманітарними установами тощо. ВО радо покористується при тому й тими українськими установами, які в гуманітарній допомозі мають досвід та зв'язки з відповідними міжнародними колами і готовий їх кожночасно піддержувати.

Підсумовуючи все сказане, закінчую:

ВО буде старатися в усіх своїх починах та діях здійснювати свої пляни під аспектом ідеї української цілости.

РЕШТКИ ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА БОГОСЛОВА В ЕФЕСІ

СЛІДАМИ ВСЕЛЕНСЬКОГО АРХИЄРЕЯ ПАПИ ПАВЛА VI

ЕФЕС І КОНСТАНТИНОПІЛЬ — СЛАВНІ ХРИСТИЯНСЬКІ МІСТА

Тепер звуться Сельджук і Стамбул

Ефес, Константинопіль... Славні міста християнства Сходу, які втратили не тільки славу, а й назву.

Минулого тижня поїхав туди Вселенський архиєрей Павло VI. Папська проща пригадала світові славне минуле, а в багатьох розбудила надію.

Справді, порівняння того, що залишилось, з тим, що колись було в двох славних містах, не може не викликати невеселих роздумів.

Глухе, забуте турецьке село Сельджук — це колишнє загальновідоме місто Ефес, яке в новозавітні часи мало бл. 250,000 населення.

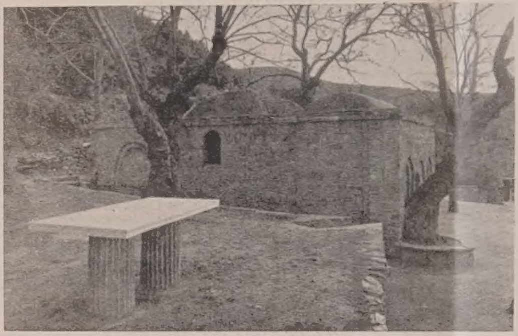

Т.ЗВ. ДІМ МАТЕРІ БОЖОЇ В ЕФЕСІ

ЕФЕС

Історія Ефесу дуже давня. Над лиманом ріки Кайстроса грецькі кольоністи наприкінці другого тисячоріччя до Христа заснували місто, яке стало головним торговельним центром Малої Азії. Припускають, що й до приходу грецьких колоністів були там людські оселі.

Ефес мав великий порт; у місті були великі театри, великий базар (агора). Археологічні розкопи виявили, що у найбільшому театрі було 24,500 місць.

Мав Ефес славних поетів, філософів, науковців. Мав також горезвісного Герострата, який 356 року до Христа здобув сумнівну славу тим, що підпалив храм Артеміди. Храм поганської богині відбудовано ще краще. Його зараховували до т.зв. сімох чудес старовинного світу.

Християнська віра вже рано прийшла до Ефесу. Там був св. Павло. Дуже можливо, що й інші апостоли заходили в Ефес. Найславнішими мешканцями Ефесу були св. апостол Іван і Мати Божа, якою він з доручення Христа Господа опікувався. Перебування св. Павла в Ефесі — це певний історичний факт. Аж такої безсумнівної певности не має давній переказ про перебування св. Івана і Пресвятої Богородиці в тому місті; проте давню традицію підтверджує окремий культ в Ефесі, де є старовинна церква Пресвятої Богородиці і давня базиліка св. Івана.

Як тільки Церква одержала свободу, в Ефесі з'явилась церква Матері Божої. Будівлю колишнього т.зв. «Мусіону» (вищої школи) перетворено в церкву; для єпископа та його співпрацівників збудовано мешкання в іншому крилі тієї будови. Це сталось, мабуть, ще перед 350 роком.

У тій церкві відбувались наради III Вселенського Собору, як також інших місцевих та провінційних церковних зібрань.

Величезна ефеська базиліка св. Івана, збудована над його могилою, походить з IV сторіччя. У VI столітті з'явилась ще краща будівля. За ефеською традицією, Мати Божа жила в тому місті аж до останніх своїх днів на землі; у тому самому місті св. Іван Богослов написав своє Євангеліє.

Цікаво, що Ефес зберіг пам'ять не св. Івана, а св. Богослова. Аж до 1922 року Ефес звався по-турецьки: «Аясолук». Це скорочена грецька назва: «Аіос Тгеологос» (святий Богослов). Первісне значення назви «богослов», мабуть, було не зовсім таке, як тепер. Німецький філолог Адольф Дайсман для пояснення цієї назви вказував на старoримських поганських «богословів». Наприкінці I сторіччя, коли римські цісарі вимагали для себе релігійного культу, були окремі жерці та пропаґандисти, які величали цісаря як бога. Це й були «богослови». Не таким «богословом» був св. Іван. В Апокаліпсі він засуджує цісарський культ, а Євангеліє починає прославою Христа як споконвічного Бога — Слово.

З двох давніх головних старохристиянських церков в Ефесі залишились тільки руїни, які щойно останнім часом трохи впорядковано. Те саме треба сказати про інші давні християнські тамошні пам'ятки.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ

Навала, що знищила християнство в Малій Азії, докотилась у XV столітті до самого центру християнського Сходу — Константинополя.

Давнє місто Візантія 330 року стало Константинополем (містом Константина). У нас воно одержало назву Царгорода. Константинопіль був столицею великої візантійської держави, яка раз-у-раз зростала. Величну церкву св. Софії збудовано в VI сторіччі. Вона — каже один з сучасних знавців візантійської історії (Й. Бек) — була «містичним центром держави» і «святинею всього Сходу».

У Константинополі відбулися чотири Вселенські Собори (II, V, VI, VIII). Св. Софія, інші численні церкви, манастирі, установи свідчили про християнський характер міста. 1453 року турки здобули Константинопіль. На зміну хрестові прийшов півмісяць. Місто перейменовано на Стамбул. Ця назва новогрецького походження. «Стімполі» (вимовляється: стімболі) — це: іс тін полін (у місто, у місті).

На цю пору в цілій Туреччині є тільки бл. 100,000 православних християн і бл. 22,000 католиків. Турки ставляться неприхильно до християнських недобитків. Патріярх раз-у-раз зазнає різних тисків турецького уряду.

Без клопоту не обійшлось навіть у час перебування папи Павла VI у Стамбулі. Турецькі державні провідники, щоправда, дуже тепло привітали високого гостя. Папа зайшов теж до колишньої церкви св. Софії і навколішках там молився. Це не подобалось туркам.

Св. Софію турки, здобувши Константинопіль, обернули в мусулманський мечет. Сорок років тому з історичної будівлі зроблено музей, де заборонено будь-які богослуження. Коротку молитву папи деякі турки визнали за порушення «закону». Газета «Міллієт» назвала вчинок папи «помилкою», а в парляменті в Анкарі два посли протестували, мовляв, «папа вразив серце мільйонів мусулман».

Речник православного патріярха Атенагораса сказав, що Папа Павло молився в церкві св. Софії «за релігійну єдність і мир у світі».

ВНУТРІШНІЙ ВИГЛЯД МУЗЕЮ СВЯТОЇ СОФІЇ

Скавти мають джемборі у ЗДА

Скавти багатьох національностей від 1 до 9 серпня матимуть світове джемборі (зібрання) у місцевості Фаррагат, у стейті Айдаго, ЗДА, близько каадського кордону.

Це 12 світове джемборі скавтів.

Українські пластуни на з'їзді, що відбувся в січні в Албані, Н.Й., вирішили брати участь у сьогорічному світовому джемборі.

Жінки матимуть духовні вправи

Протягом трьох днів: 25, 26 і 27 серпня в спархіяльній оселі над озером Вобман відбудуться духовні вправи для жінок. Духовні науки виголошує о. митрат Василь Лаба.

Духовні вправи організує відділ ЛУКЖ едмонтонської парафії св. Володимира. Зголошення приймає о. Роман Ганкевич (12104 - 128 авеню, Едмонтон; тел. 454-2921).

Протопресвітерати в архиєпархії

Вінніпезьку архиєпархію поділено на п'ять протопресвітератів (деканатів): вінніпезький (о. Й. Пуляк), босежурський (о. І. Іванчук), брендонський (о. І. Шпитковський), давфинський (о. Г. Овчарик) і селкіркський (о. Є. Олійник).

Протопресвітерам — повідомляє вінніпезька архиєпархіяльна газета — митрополит Максим дав грамоти призначення.

Вісті з Едмонтону

Церква св. Юрія має нові свічники

У неділю, 30 липня, під час врочистої Літургії в церкві св. Юрія о. В. Тарнавський, парох церкви, поблагословив прегарні кристалеві свічники, що їх для своєї парафіяльної церкви уфундували п-ство Михайло і Параскевія Лаврин. Троякого роду ці свічники — два більші у святилищі, два стоячі п'ятисвічникові перед намісними іконами іконостасу та дев'ять на бічних стінах храму. Всі свічники коштували бл. півтори тисячі долярів.

У торжестві благословення, крім фундаторів, взяли ще участь їхні родичі: п-во В. і С. Гринчук, п-во М. і С. Осташик, п-во Р. і Р. Слипчук, п. В. Кісіль, п. І. Доросевич, п. Н. Стахів та запрошені гості: п-во Н. і К. Фіялка, п-во Т. і Е. Фалик, п-во А. йА. Пилип, п-во І. і О. Руданець, п-во Н. і П. Варава, п-во І. й К. Саміла та п. Н. Галій і п. Ю. Коза. Згадані «куми» склали 230 долярів на церкву св. Юрія. Своїх ктиторів і добродіїв згадує Церква в кожній св. Літургії у заамвонній молитві: «Освяти тих, що люблять красу Твого дому».

10 років тому, коли в церкві св. Юрія благословлено «павук», п. М. Лаврин покрив половину коштів спровадження «павука» з Німеччини. «Павук» коштував 2,300 долярів.

З приводу торжества п. М. Лаврин склав 10 долярів на фонд «УВ».

Done-Rite Floors

пропонує своїм костумерам доставу та інсталяцію усіх родів карпетів, лінолеум, плиток (тайлів), арборайт-у та плиток (тайлів) на стіни.

Зайдіть до нас на адресу 11812-82 Стріт, Едмонтон або телефонуйте на число: 479-4654 або 479-7664.

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно уряджeному
РЕСТОРАНІ І ДАЙНІНГ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

ХОЧЕТЕ ПІТИ НА ВІДПОЧИНОК?

Ми маємо апартмент-блоки з 6 і 8-світами, що є в дуже доброму положенні й приносять дуже високі приходи.

Деякі з них мають чистий тайтел, інші можна купити за малим завдатком, а решту сплачувати легкими ратами.

Три блоки лежать поблизу українських церков.

За ближчими інформаціями дзвоніть до:
Morris Bahry
424-8254 або 469-8006 вечером

COMMERCIAL REALTY LTD.
10588 – 109 St.,
Edmonton, Alta.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 Yearly Subscription in Canada ... $4.00
Поза Канадою $4.50 Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by

Суперечка за де Ґолля

Був де Ґолль у Квебеку і поїхав. Що залишилось?

Не кажіть: великий галас; кажіть: Квебек. Галасу завтра вже не буде, Квебек буде.

Ще ніякого гостя в Канаді не вітали так захоплено, як французького президента — у Квебеку. Прем'єр тієї провінції сказав, що це був «вибух радости і гордости». Так , це була радість і гордість, а понад усе — вибух. Дехто, можливо, його прочував. Генеральний губернатор Р. Міченер, вітаючи де Ґолля, сказав чемну промову, як годиться в ювілейний рік Канади. Говорив про розвиток країни, про добрий мир і злагоду серед населення, яке складається з людей різного походження. Згадав про британців, французів, німців, українців. Де Ґолль слухав. Коли ж говорив, то тільки про французів і до французів, до яких приїхав.

У Монтреалі з балькону будинку міської управи французький президент гукнув: хай живе вільний Квебек! Через цей вигук де Ґолль не поїхав до Оттави, а вернувся до Парижу. Оттавський федеральний уряд оголосив заяву, подаючи до відома, що вважає «неприйнятним» бажання волі Квебеку. «Народ Канади вільний, вільна також кожна провінція» — сказав прем'єр Л. Б. Пірсон. Де Ґоллеві довелось їхати додому.

Проти де Ґолля написано безліч статтей. Канадці дізнались, що світова преса, починаючи від авторитетної «Ню Йорк Таймс», засудила де Ґолля. Англомовні газети в Канаді дали гостру відсіч «нахабі», який, замість журитися недолею бретонців у Франції, приїхав виявляти Квебек. Дехто з газетних психіятрів визнав де Ґолля параноїком, якому здається, що англосакси не дають йому жити на світі. Кол. прем'єр Джон Діфенбейкер, критикуючи де Ґолля, сказав, що головним винуватцем є Пірсон, оборонець нісенітної теорії «двох націй».

Потім з Европи прийшли авторитетні здогади, мовляв, канадська афера примусить де Ґолля відійти від політичного життя. Такі припущення досить імовірні. Де Ґолеві вже 77 років. Він може відійти, але не через канадську аферу, яка в Франції не викликала великого хвилювання, а в Квебеку — взагалі ніякого.

У понеділок, 31 липня, французький уряд оголосив комунікат, який рішуче заперечує будь-яке посягання Франції на якусь територію Канади. Однак Франція буде допомагати франкомовним канадцям «здійснити мету волі, яку вони поставили собі». «Генерал де Ґолль — каже комунікат — звернув увагу на величезний французький запал, який він бачив (у Квебеку) скрізь, куди їхав».

Величезний запал мав вплив і на де Ґолля, і на канадський уряд. В атмосфері масового емоційного захоплення потрібна була більша обережність і де Ґоллеві, і оттавському урядові. Багато кому не подобався вигук де Ґолля про «вільний Квебек». А все ж є різниця між «вільним Квебеком» і «незалежним Квебеком». Шкода, що холодні голови в Оттаві тієї різниці не помітили. Французький президент у промові, виголошеній у Монтреалі, говорив, що в Квебеку є вже своя еліта, яка допоможе населенню Квебеку бути господарем у своїй хаті. Це і є вимірина «волі» Квебеку, яка не конче рівнозначна з політичною незалежністю.

Багато де Ґоллеві дісталось за «втручання» в канадські справи. Хто висуває цей закид, повинен пригадати, що квебекська провінція здавна має з Францією угоду про культурний обмін без будь-якого оттавського посередництва.

У Квебеку де Ґолль не має критиків. Французькі газети обвинувачують англійську пресу за фальшиве насвітлювання «афери де Ґолля». Це правда, що кол. прем'єр Лесаж з приводу цієї справи робить закиди теперішньому прем'єрові Джонсонові; правда, що монтреальський мер Жан Драпо зве себе канадцем, а не сепаратистом. Проте і вони не виступають проти «нахабства» де Ґолля. Не де Ґолль зневажив Канаду, а уряд Канади зневажив де Ґолля, — каже відкритий лист 50 квебекських професорів, журналістів, мистців і профспілкових керівників.

Спокійна й об'єктивна оцінка т.зв. афери де Ґолля не легка. Основна справа зовсім не в де Ґоллі. Він поїхав і, мабуть, ніколи сюди не приїде. Основна справа таки в Квебеку, який залишається частиною Канади. Громадяни цієї країни вільні; вільні також провінції. Це, однак, не вичерпує питання «волі». Суперечка за де Ґолля — написав монтреальський «Ле Девуар» — є насправді суперечкою за поняття волі. Вільні громадяни вільної Канади не однаково розуміють волю. Для одних, які англійську мову приймають за самозрозумілий життєвий факт, вистачає особиста воля і політична незалежність країни; інші, які зберігають рідну мову і культурну спадщину, бояться їхньої втрати так само, як неволі.

Ісак, Ісмаїл і християни

Християни, які вважають себе за нащадків Авраамових у вірі, багато в чому схожі на Ааамових синів — Ісака й Ісмаїла; через це доля святих міст була і є непевна.

Дев'ятнадцять років тому, коли створено невеличку державу Ізраїль, Апостольський престіл аж тричі закликав оголосити Єрусалим міжнародним містом. Заклик пройшов без відгуку. Таку саму пропозицію висунено тепер; вислід такий самий, себто ніякий. Змінилось тільки політичне становище: дотепер Єрусалим був поділений; тепер увесь Єрусалим та інші святі міста опинились у руках Ісака, себто жидів. Ісмаїл, тобто араби, почуває гіркий жаль до всього світу, також до християн за те, що крізь пальці дивляться на агресію нахабного сіоністичного Ісака.

Розсудити, хто агресор, а хто — ні, не так легко. Хоч совєтські знавці в ОН дуже намагались висвітлити це питання, справа залишилась неясна й досі. Адже відомо, що не кожний напад є агресією. Для самооборони інколи доводиться вчинити наскок, і ніхто не назве цього агресією. Наприклад, Ісак ранніим ранком наскочив на Ісмаїла. Ця досить прикра несподіванка була зроблена тільки для самооборони. Ісмаїл також мав плян самооборони і навіть не приховував його: нахвалявся загнати Ісака у воду. Не встиг. Ісак не упав у воду, зате Ісмаїл утратив багато землі.

Ізраїль рішуче заявив, що з Єрусалиму ніколи не вийде. Можна припускати, що те святе місто не буде єдиною арабською втратою. Нема тепер надії на інтернаціоналізацію Єрусалиму. Представники Ватикану пробували домогтися від ізраїльського уряду принаймні визнання екстратериторіяльности святих місць у Єрусалимі та інших містах. Ізраїльський уряд не погодився на це, запевняючи вільний доступ до святих місць людям усіх віровизнань.

Для вбогої Йордані втрата Єрусалиму — це неабияка втрата. У Старому місті (арабській частині Єрусалиму) жило 65,000 арабів, а туристи щороку привозили туди 20 мільйонів долярів. Чому християнські країни, звідки так багато прочан іде до Святої землі, насправді так мало цікавляться долею святих міст? Таке питання ставлять тепер араби. Питання це, на жаль, не нове. Ще недавно, коли араби були господарями Святої землі, бували прикрі сцени сварок ченців різних християнських віровизнань. Ті побожні сторожі християнських святинь інколи витрачали більше сили на взаємні чвари, ніж на те, щоб, наприклад, направити спільний дах.

Тепер ключі з рук Ісмаїла перейшли до рук Ісака, а в християн не змінилось нічого. Коли представники папи Павла VI пробували добитись хоч чогось від ізраїльського уряду, в той час деякі християнські провідники в Єрусалимі заявили, що «Ватикан» може говорити тільки в імені католиків, ніколи в їхньому імені.

Папа Павло VI, який особисто в січні 1964 приїхав до Святої землі, з однаковою пошаною зустрічався як з арабами, так і з жидами. На цю пору Апостольський престіл допомагає йорданським втікачам, які опинились без даху над головою. Тепер папа зустрівся вдруге з православним патріярхом Атенагорасом, який також прагне християнської єдности. Потребу єдности повинен нарешті розуміти кожний християнин. Не тільки розуміти, а й бачити. А хто ще не бачить, нехає подивиться, наприклад, на змінну долю святих міст — колиски християнства.

«ЧАРЛІ, ВОРОГ НАРОДУ Ч. 1»

Ще до приїзду Шарля де Ґолля до Канади канадські англійські газети безнастанно друкували американські статті і карикатури, що висміювали французького президента як людину, хвору на манію величности, каже журнал «Меклейнс» французькою мовою, який у серпневому числі приносить статтю «Чарлі, ворог народу ч. 1».

Поклепувати французького президента по плечах, звати його «Чарлі» — це нормальний тон американських журналістів, яким здається, що врятувати людство може тільки короткозора, часто реакційна і зазвичай користолюбна політика ЗДА, — каже «Меклейнс», наводячи багато американських голосів.

Тиждень поневолених націй у ЗДА

Тиждень від 16 до 22 липня був у ЗДА Тижнем поневолених націй.

Президент Ліндон Джонсон підписав проклямацію, де є загальниковий заклик: «Запрошую всіх мешканців З'єднаних Держав Америки відзначити цей Тиждень відповідними церемоніями й імпрезами та закликаю виявити відновлену віддасть справедливим прагненням всіх народів до національної незалежности і людської свободи».

Щорічний ритуал виконали теж деякі губернатори стейтів та посадники міст.

Українці, литовці та інші національні групи брали участь у маніфестаційних походах у різних американських містах.

Філядельфійський митрополит Амвросій Сенишин з приводу Тижня поневолених націй написав пастирське послання.

Вашінґтонська газета «Пост» у статті п.з. «Поневолені конгресмени» радила покинути безпотрібний Тиждень поневолених націй, заперечуючи існування ідель-уральців, туркестанців, білорусів і козаків, про яких є згадка у первісному законі про Тиждень поневолених націй.

Голова УККА проф. Лев Добрянський, який очолює крайовий комітет Тижня поневолених націй, кинув виклик газеті «Вашінґтон Пост», запрошуючи до прилюдної дебати. Це могло мати широкий відгук. Але відгуку не було. Газета не прийняла запрошення українського провідника.

В. ЩЕРБИЦЬКИЙ НЕ ГОВОРИТЬ ВІД НАРОДУ

В. Щербицький, голова Ради міністрів УССР, що виступив з обвинуваченням проти Ізраїлю нібито в імені українського народу, не є речником українського народу, каже телеграма голови ВО УНРади до генерального секретаря ОН У Тана.

Текст протестної телеграми такий: «Екселенціє, під час генеральної асамблеї ООН 22 червня прем'єр-міністер Української Радянської Соціялістичної Республіки Володимир Щербицький, виступаючи, нібито, в імені українського народу, оскаржив Ізраїль в агресії. Українська Національна Рада в екзилі заявляє, що п. Щербицький не є речником справжньої волі українського народу. Народ в Україні та українське громадянство у вільному світі висловлюють свої симпатії народові Ізраїля, який змагається за свою національну незалежність проти агресії».

Цю заяву підписав голова ВО УНРади А. Фіголь.

ПАМ'ЯТНИК Т. ЖЕЛЕНСЬКОМУ У ЛЬВОВІ

Польський літературознавець і перекладач Тадеуш Бой-Желенський, якого німці розстріляли у Львові 1941 року, матиме пам'ятник у тому місті.

Т. Желенський уславився головно численними перекладами класиків французької літератури. В 1939 році опинився у Львові. За першої совєтської окупації був професором Львівського університету.

РІДНА МОВА І ДВОМОВНІСТЬ (4)

Пантелеймон КОВАЛІВ

I

Коли на чужині оселюються цілі громади, то ситуація складається для них трохи інакша. Ці громади зберігають свої традиції, свої звичаї, свою рідну національну мову, хоч вона, мова, цілком натурально, зазнає від чужого оточення значного впливу. У побуті громад панує рідна мова, ця велика ознака їх національности. Ця мова панує також і в родині, дарма що сюди часто вливається хвиля чужої мовної стихії. Рідна мова, рідна пісня завжди нагадує про дорогу батьківщину, про славні традиції рідного краю, рідного народу.

Так сталося й з українською еміграцією, що оселилася громадами в Америці, Канаді та в інших країнах світу. У зв'язку з цим і постає принцип двомовности. В Канаді зокрема українці на колі з проф. Я. Рудницьким поставили питання двомовности навіть перед державними чинниками, домагаючись рівноправности українських мови в школах. Двомовність на чужині стала актуальною справою, чинником великої національної ваги, що сприяє збереженню української мови в школах. Двомовність на чужині стала актуальною справою, чинником великої національної ваги, що сприяє збереженню української національної культури на чужині. Згідно з цим принципом, навіть молодше покоління, що силою обставин примушене собі за основне знаряддя творення й розвитку думки обрати чужу мову, навіть ці паростки нашої національної будучини не втрачають і інколи не втратять свого національного обличчя, бо в їх серцях горить національний дух, сприйнятий ще з молоком матері, в жилах їх тече національна кров.

Один із наших визначних національних діячів, що перед другою світовою війною подорожував з Европи до Америки й Канади, розповідав нам про таке: українська молодь, що в своєму побуті вживає тільки англійської мови, в той же час проявляє високе розуміння національних ідеалів, є носієм української національної свідомости. «Диву дасшся, — говорив він, — що ці молоді паростки нашого національного організму, розмовляючи зі мною про великі національні справи, виявляючи не абияку обізнаність у національнім питанні, в той же час у розмові між собою переходять на англійську мову».

Про що це свідчить? Це свідчить про те, що вони кість від кости, кров від крови українці, що мовна свідомість у них українська, хоч володіють вони досконало англійською мовою. Ми певні того, що в родині їх панує українська мова, українські звичаї і все те, що з діда-прадіда залишається їм у спадщині як рідне.

Як бачимо, принцип двомовности навіть у другому поколінні ще зберігається. Так і повинно бути, бо двомовність на еміґрації — то запорука збереження національних скарбів, того національного «я», що за нього провадить відвічну боротьбу український народ. Було б великим злочином проти нації, коли б хтось з українців порушив цей принцип, віддавши перевагу чужій одномовності, занехавши рідну мову.

На жаль, ми маємо вже факти, коли навіть серед другого покоління еміґрації трапляються випадки такого ставлення до рідної мови. Англійська мова стала в них за єдине знаряддя думки. Ми знаємо факти, коли в деяких українських родинах батьки говорять по-українському, а діти відповідають по-англійському.

Виникає питання: а що ж нам скаже третє покоління, виховане в такій родині, де панує чужа мова? Річ зрозуміла, що в третьому поколінні за таких обставин і згадки про українську мову не буде; не буде згадки про українську пісню, що своєю красою нині поповнила серця інших народів; не буде згадки про наших славних письменників і поетів — Тараса Шевченка, Марка Вовчка, Івана Нечуя - Левицького, Панаса Мирного, Михайла Коцюбинського, Івана Франка, Лесю Українку та інших.

II

Така насувається небезпека, якщо ми будемо недооцінювати значення двомовности за межами України. Високе й відповідальне завдання стоїть перед батьками, перед молоддю, перед Церквою і громадськими організаціями — виховувати любов і повагу до рідної мови в оточенні чужої мовної стихії. Треба пам'ятати, що тільки рідна мова в найбільшій мірі оберігає національне обличчя людини, що потрапила на іншу землю, в іншу державу.

Хоч би куди закинула нас доля, — всюди ми повинні літкнутися з фактом двомовности, якщо ми не бажаємо зректися національности. Обставини життя примушують нас вивчати чужу мову (англійську, французьку, німецьку, еспанську та інші), але разом з тим треба зберігати й рідну мову. Згаданий вище факт зустрічі молоді в Канаді з українським діячем з Европи — дуже відрадний факт, але все ж таки треба плекати рідну мову і в товаристві, не переходити на чужу мову, плекати рідну мову там, де офіційна (чужа) мова не стає на перешкоді. Ми не будемо говорити про організацію в Америці, Канаді та в інших заокеанських країнах суто українських шкіл (хоч такі школи існують).

Але про організацію курсів українознавства або спеці-

(закінчення на 5 стор.)

Нарада єпископів у Голляндії

У Голляндії відбулася нарада єпископів 19 европейських країн, яка була першим кроком до створення постійного синоду єпископів Европи. Головна тема конференції була така: «Послух і авторитет у Церкві».

Італійський єпископ Карло Коломбо висловив ряд застережень щодо т.зв. священичих рад у дієцезіях; німецький богослов Л. Вебер вказував на потребу співучасти священиків у дієцезіяльних рішеннях.

Заява про підтримку Ізраїлеві була правильна

Напередодні арабсько-ізраїльської війни, керівники державного центру УНР в екзилі висловили моральну підтримку Ізраїлеві, і ця справа була обговорена на останньому засіданні президії УНРади в Мюнхені.

«Листи Державного центру УНР до уряду Ізраїлю, в яких висловлено солідарність українського народу з жидівським народом у його збройній боротьбі проти агресії з боку арабських держав, правильно визначили становище української політичної еміґрації до війни на Близькому Сході» — каже постанова, ухвалена на згаданому засіданні.

«Найважливіший моральний аспект проблеми. Українці не сміють бути байдужими до боротьби Ізраїля за існування, збереження свободи передусім з гуманних спонук».

«По-друге, ніхто не може відмовити права жидівському народові на національно-державну суверенність на землі прапредків. Українці, що самі борються за свободу і державну самостійність, мають до жидівського народу і його держави Ізраїлю окреме співчуття та зрозуміння».

«По-третє, моральним спричинником кризи і війни на Близькому Сході є Москва, яка нацьковувала арабські держави до агресії проти Ізраїлю і давала їм всебічну підтримку. Українська політична еміґрація не сміє бути пасивною супроти цієї чергової спроби російсько-большевицької політики здійснити свої імперіялістичні цілі».

«По-четверте, аранжована Кремлем війна на Близькому Сході, була скерована на те, щоб пересунути існуючий стосунок сил у світі на користь СССР. Всяке змішення окупанта Україні є на шкоду українському народові».

«По-п'яте, російсько-большевицький режим змушує українців у батьківщині демонструвати проти Ізраїля. Численні мітинґи і збори, влаштовувані в Україні проти Ізраїля, не виявляють волі українського народу. Українці в діяспорі, в умовах свободи тим більше мають виявити свою волю й настанову допомогти жидівському народові під час його чергової важної історичної проби, в боротьбі за національну свободу і суверенність».

ЦЕРКВИ В БУЧАЧІ

Церкви в Бучачі обернені в магазини або закриті, каже турист, що відвідав те західноукраїнське містечко.

У василіянському манастирі — кузня і склад заліза. Закриті церква Покрови і церква в Нагірянці. У костелі св. Станіслава — склад харчів.

Священик не може йти разом з учасниками похорону. У Бучачині труну несуть чи везуть до церкви та цвинтар окремо. Священик (православний) може прийти аж потім.

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього аґента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

СЬОМА НЕДІЛЯ

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 116

Брати, ми сильні мусимо носити немочі безсильних, а не собі догоджувати. Кожний з нас нехай догоджує ближньому на добро для збудування. Бо й Христос не собі догоджував, а як написано: зневаги зневажаючих тебе впали на мене.

Бо все, що перше написано, нам на науку написано, щоб ми через терпеливість і потіху св. Письма мали надію.

А Бог терпеливости і потіхи нехай вам дасть, щоб ви однаково між собою думали по Христі Ісусі, щоб ви однодушно, одними устами, славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа. Для того приймайте один одного, як і Христос прийняв вас у славу Божу.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТЕЯ: зач. 33

Як Ісус ішов звідтіля, то йшло за ним двоє сліпих, що кликали та говорили: "Змилуйся над нами, сину Давидів". Коли ж він увійшов до дому, приступили до нього ті сліпці. І Ісус запитав їх: "Чи віруєте, що можу вам це вчинити?" Вони відповіли йому: "Так, Господи".

Тоді доторкнувся до їх очей і сказав: "Нехай станеться вам по вірі вашій!" І відкрились їм очі. А Ісус заказав їм, кажучи: "Глядіть, щоб ніхто не довідався". Та вони, як відійшли, розголосили про нього по всій тій околиці.

Коли ж вони виходили, ось привели до нього біснуватого німого. Як же він вигнав злого духа, німий промовив. А народ дивувався і говорив: "Ніколи не було таке в Ізраїлі". А фарисеї говорили: "Силою князя бісовського виганяє біси".

І проходив Ісус по всіх містах і селах і навчав у їх божницях і проповідував євангелію царства та й сціляв усяку недугу й усяку слабість.

Богослуження: серпень

Гр. Юл. Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
6 24 Н	7 по Сош.† Бориса і Гліба	12 по Сош. Преобр.
7 25 П	† Успення св. Анни	Дометія препмч.
8 26 В	Єрмолая сщмч.	Еміліянаісп.
9 27 С	†Пантелеймона вмч.	† Матія ап.
10 28 Ч	Прохора ап.	Лаврентія мч.
11 29 П	Калиніка ап.	Євпла мч.
12 30 С	Сили ап.	Фотія мч.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
6. — Гай Прері 10; Кінусо 2 попол.
13. — Норт Стар 10.30
15. Успення П.Б. — Гай Прері 10
19. Преображення — Гей Школа
20. — Ріно 10.30; Гай Прері 2 пп.
27. — Пір Рівер 10.30
28. Успення Пр. Б. — Норт Стар

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
6. серпня — Ст. Павль год. 8.30 рано; Ґлендон год. 10 р. Від 6 до 25 серпня душпастир на відпочинку.
27. — Єннав год. 10.30 р.
28. — Ґлендон год. 9.30 р. храм, спільний обід

о. М. Головатий
6. — Кемровз год. 11
13. — Гей Лейкс год. 11

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
6. серпня — Делф
13. — Восетна

19. Преобр. — св. Параскевії
20. — Смокі Лейк
27. — Смокі Лейк
28. Успення — Радвей (храм)

о. М. Ґураль
P.O. Box 58, Myrnam, Alta.
6. серпня — Мирнам год. 10 Литія (Преображення)

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
6 серпня — Делф — 50-літній ювілей парафії. 9.30 привітання Владики, год. 10 архиерейська Сл. Б.; бенкет після відправи
13. — Лемонт год. 10
19. Преображення — Восток св. Михаїла
20. — Ст. Майкел
27. — Восток св. Михаїла
29. Успення Пресв. Богородиці — Лемонт

о. О. Захаріясевич
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
6 серпня — Редвотер год. 10 рано
13. — Редвотер год. 9 рано; Федора год. 10.30 рано
15. Успення Пресв. Бог. — Редвотер год. 9 рано, Вог год. 10.30 рано храм, празник
20. — Редвотер год. 9 рано; Вог год. 10.30, по відправі — пікнік
27. — Редвотер год. 10 рано
29. Усікн. гол. св. Івана — Редвотер год. 9 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
6. — участь у богослуженні в Делф
13. — Скаро
15. Успення — Стар (храм)
19. Преображення — Ліннор
27. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 502, Hines Creek
Phone 83
6 липня — Ройс 10
13. — Ґренд Прері 10 (празник); Ройкрафт 1 попол.
15. Успення — Гайнс Крік 10
19. Преображення — Вайтло 10
20. — Ворслей 10; Гайнс Крік 1 попол.
27. Успення — Кентуан 10 (храм, празник)

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
6. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10; Новий Київ год. 7 веч.
13. — Ту Гилс год. 10 архиерейська Сл. Божа (празник)
15. — Новий Київ год. 10
19. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
20. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
27. — Ту Гилс год. 9; Гери Гил год. 10.30 (празник)
28. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
Катехизація дітей:
Ту Гилс 7 — 12 серпня, год. 9 — 4 попол.; Новий Київ 14 — 19 серпня, год. 9 — 4 попол.

о. Б. Лозинський
P.O. Box 215, Holden
Phone 104
2 серпня — Коперник
6. — Голден-фарми
13. — Коперник
15. — Дейзленд (храм — водосвяття)
19. — Голден-фарми
20. — Голден-місто
27. — Дейзленд
Всюди: 9.30 Утр. або Всен.: 10.30 Служба Божа.

о. Є. Мельничук
P.O. Box 215, Boyle, Alta
6. — Бойл год. 9 рано; Креґенд год. 11.30 рано
13. — Бойл год. 9 рано; Френс год. 11 рано
19. Преоб. ГНІХ — Бойл 9 рано; Проспериті год. 11 рано
20. — Бойл год. 9 рано; Креґенд год. 11 рано
27. — Бойл год. 9 рано; Креґенд год. 11 рано
28. Усп. Пресв. Богор. — Френс год. 11 рано

о. П. Петришин
P.O. Box 391, Athabasca
Ph. 675-2593
6 серпня — Росінгтон
13. — Атабаска
19. — Річмонд Парк (храм)
20. — Ню Пайн Крік
27. — Росінгтон
28. — Атабаска (храм)
Від 31 липня до 5 серпня наука дітей у Росінгтон

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton
Ph. 479-3745
6. — Карвел, год. 10 Сл. Божа

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
6. серпня — Вильна
13. — Стрий
19. Преображ. — Сокаль (храм)
20. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
6 серпня — Левой 10 рано
19. — Ренфурлі 10 рано
20. — Іннісфрі-місто 9 рано; Іннісфрі XI ренч 11 рано
27. — Менвіл 10 рано
28. — Іннісфрі X ренч 10 рано

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
6 серпня — Дервент (10.30)
13. — Дервент (8.30); Елк Пойнт (10.30)

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls St., Nelson, B.C.
Ph. 352-3623
6. — Крестон год. 11.30
13. — Нелсон 9.30
20. — Нелсон 9.30
27. — Кренбрук год. 10

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave.
Victoria, B.C., Ph. 384-6006
6 серпня — Порт Алберні год. 9.30 р.
13. — Вікторія — год. 9.30 р.; Шемайнус год. 3 попол.
20. — Порт Алберні год. 9.30 р.
27. — Вікторія год. 9.30 р.

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
6 серпня — Радісон
13. — Норт Бетлфорд
19. Преображення — Витків
20. — Медовлейк
27. — Норт Бетлфорд
28. Успення — Норт Бетлфорд

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
6. — Вонда 10 год.
13. — Смате 10 год.
19. Преображення — Вонда 9 год.
20. — Пітерсон 10 год.
27. — Гаврилюки 10 год.
28. Успення — Смате 9 год.

о. С. Гарванко
P.O. Box 103, Krydor., Ph. 40
13. серпня — Кридор і Блейн Лейк
19. Преображення — Орлів
20. — Блейн Лейк
27. — Кридор
28. Успення — Угринів

о. А. Музика
P.O. Box 37, Norquay., Ph. 65
6. — Норквей 10 рано; Арран 1 попол.
13. — Норквей 8.30 рано; Гаєс 10.30 рано; Пеллі 1.00 попол.
15. — Норквей 8.30 рано
20. — Норквей 10 рано; Глен Елдер 1 попол.
27. — Норквей 8.30; Сван Плейн 10.30
10.30; Арран-Весна 1 попол.
28. — Арран 10 рано

о. А. Пакош
751 - 14 St. W., Prince Albert
Ph. 763-3645
6 серпня — Самборг
13. — Міт Парк
13. — Шітмен 1 в пол.
15. — Міт Парк — празник
19. — Самбург
20. — Мекдовал

о. М. Шевчук
P.O. Box 254, Montmartre
6 серпня — Вакав 9 рано; Прудгом 10.30
13. — Вакав 9 рано; Ст. Джуліен 10.30
19. Преобр. — Сокаль
20. — Вакав 10 рано
27. — Вакав 10 рано
28. Успення — Борщів

о. С. Юник ЧСВВ
P.O. Box 1375, Melfort, Sask.
6 серпня — Мелфорт 10.30 (закінчення катехизації)
13. — Ґронлід 10.30; Мелфорт 7.30
19. Преображення — Мелфорт 7.30
20. — Ніпавин 10.30; Мелфорт 7.30
27. — Брукебі 10.30
28. Успення — Єлов Крік 10.30 (празник)

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★
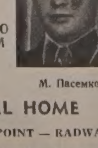
М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

РІДНА МОВА І ДВОМОВНІСТЬ

(закінчення з 4 стор.)

яльних курсів української мови і літератури, або про заснування катедр українознавства, включно з українською мовою, при університетах, — про все це говорити можна і треба. В Америці покищо вживаються заходи щодо відкриття катедри українознавства при якомусь університеті, збираються відповідні фонди.

Дуже відрадним явищем є відкриття та приєднання до університету Колеґії св. Андрія; існують вже катедри української мови в Саскачевані, Альберті і взагалі акція, що її ведуть українці Канади за впровадження української мови в університетському навчанні. А в Манітобі, як нам відомо, українська мова впроваджена вже в середні школи. Принцип двомовности, як ми вже згадували, увійшов у дію. З історії українських поселенців у Канаді ми знаємо, що там були навіть українські поети, які писали свої твори обома мовами — українською і англійською.

Нині вже в Канаді й мови немає про будь-яку мовну і культурну асиміляцію, а панує погляд навіть серед державних мужів, що «свідомість та ознайомлення з культурою предків є побажаною прикметою доброго канадця». Зокрема таку думку висловив сенатор Томас Крікар на бенкеті з приводу святкування 75-ліття міста Вінніпеґу. Він сказав, що «той, хто забуває культуру своїх батьків, не може піднятися до висот громадянства».

Такі стоять обов'язки й перед іншими українськими громадами поза межами України. Але основний обов'язок перед кожною українською родиною — це дбати про те, щоб у родині розмовною була тільки українська мова. Батьки несуть відповідальність перед нацією, і тому перші підвалини виховання дитини повинні бути закладені в родині, де є можливість не тільки плекати рідну мову, але й рідні звичаї та традиції.

Отже, підсумовуючи все сказане, мусимо ствердити, що питання двомовности не можна так дуже легковажити. З погляду культурного кожна освічена людина мусить бути двомовною (мати отой мінімум культурности) на рідних землях і поза ними, якщо під цим терміном розуміти, крім рідної мови, володіння ще й чужоземною мовою, яка звичайно вивчається в школі як окрема дисципліна.

III

Але в нашій статті двомовність набирає іншого характеру: тут ідеться про дві літературні мови — українську і російську. За часів самодержавія на Україні панувала тільки одна російська мова, а українська була під забороною. Лише українські письменники, так би мовити, крадькома її зберігали, розвивали. Тому не можна говорити про існування в ті часи двомовности на Україні.

Після революції 1917 року, коли українська мова звільнилась з-під заборони і стала державною мовою, такі ж права державної мови на Україні зберігає й російська мова. Так почали існувати на Україні дві літературні державні мови і навіть двох типів середні школи — українська й російська. А вищі школи, як нам відомо, майже цілком перейшли на російську мову викладання. Ясна річ, що таке явище не можна вважати нормальним, як не можна вважати нормальним і принцип двомовности, коли друга, не рідна, мова силою нав'язана. Нормальним є тільки той шлях, коли національна культура, включаючи й освіту — середню й вищу, розвивається т і л ь к и рідною мовою. Тому питання двомовности в цьому розумінні є безпредметним, неактуальним, шкідливим.

Питання двомовности є актуальним тільки тоді, коли людина, навіть цілі громади, потрапляє в чужу державу, бо, крім своєї рідної мови, вона силою обставин мусить вчитися й чужої мови тієї держави, що її людина чи громада обрала своїм осідком, своєю другою батьківщиною, вчитися нею в школах, не забуваючи, однак, і рідної мови.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ
ХРИСТИЯНИНЕ, НЕ ЖДИ І НЕ СПОДІВАЙСЯ ЛЕГКОГО ЖИТТЯ

о. Микола ДЯДЬО

Коли вирішиш наблизитися своїм життям до Христа, тоді зустрінеш багато труднощів і перешкод, яких ти раніш не мав чи не усвідомлював. Тепер вони стануть видні, прикрі і вперті.

На першому місці буде твоя власна п р и р о д а. Вона буде бунтуватися, що ти хочеш її приборкати. Твої почування і невиправдані побажання будуть противитися гострішій контролі, гострішому наглядові, який, з наближенням до Христа, ти схочеш мати над ними.

Відчуєш, а з часом і побачиш невдоволення, а то й спротив л ю д е й, що живуть чи працюють, чи зустрічаються частіше з тобою. Деякі будуть підозрівати мотиви твоєї поведінки, інші будуть судити, що ти хочеш тільки виглядати ліпшим, ніж був дотепер, що ти лише граєш, як автор на сцені. Ще інші будуть невдоволені, бо твоє, змінене на ліпше життя буде їм пригадувати, що й вони повинні змінити своє грішне життя на боговгодне. Врешті, твоє зближення до Христа найбільше буде поборювати д и я в о л своїми спокусами. Він ненавидить і боїться того добра і його наслідків, що зродяться з постанови і дійсного наближення твого життя до життя Ісуса Христа.

І чим більше будеш старатися віддати себе Христові у щоденному житті, тим більше те життя буде ставати для тебе з першого погляду важчим і прикрішим; принайменше так буде спочатку. Треба тобі це знати, щоб ти був приготований саме на такий наслідок твоєї постанови.

Але всі початкові труднощі і досвіди не злякають і не зломлять тебе, якщо навчишся черпати силу з Христових терпінь і Його смерти. Христові страсті дадуть тобі мудрість, яка перевищить підступ диявола і опанує земний спротив. Хто роздумує і переживає з Христом Його терпіння і смерть, той дістане надзвичайну силу розуму і волі. Ця сила переборе всі спокуси і перешкоди.

У Христових страстях побачиш ясніше передовсім Його любов до тебе. Пізнаєш, що і як Ісус переніс для тебе. Станеш тоді краще розуміти Божу мудрість; навчишся користуватися нею в боротьбі з противностями і дияволом, бо побачиш, як Ісус чинив, як боровся з тими самими противностями, що ти їх тепер маєш.

Христос Спаситель дозволив, щоб Його людські почування опанували Ним на час, коли Він молився в Оливному саду, коли кривавий піт заливав Його обличчя; Христос дозволив, щоб Його опанувало людське почуття самоти, коли висів на хресті. Він відчував невимовну гіркість у час терпінь через відречення учнів, через невдячність людей, яким робив лише добро, через заздрість жидівської старшини, що Його зненавиділа, бо люди за Ним ходили і слухали Його слова, через те, що горді і амбітні себелюби погордили Ним, відкинули Його; через те, що слабодухи Його опустили, через те, що невдячні заплатили Йому байдужістю і погордою. А Він, їхній і наш Спаситель, мав повне право очікувати льояльности.

Диявол використав все, щоб огірчити останні хвилини земного життя нашого Спасителя. Але Ісус виявив свою силу і опір своїм противникам і ворогам. Вони намагалися знищити небесні ласки, що мали спасти світ, але остаточно не вони, а Христос став переможцем.

Тому і ти не бійся. Христос ніколи не дозволить, щоб тебе спокушували твої вороги сильніше, ніж ти маєш силу їм опиратися. «Не бійся, мале стадо! Я переміг світ!» Як Він переміг світ, так і ти з Ним переможеш! Своїм терпінням Ісус вислужив ласки, яких і ти, і я потребуємо, щоб побороти спокуси. Май довір'я до Ісуса. Він не покине тебе в потребі. Той, хто роздумує над життям Христа, передовсім над Його страстями, дістає силу і знання, як противитися чи поборювати покуси. Бо ж ворожі сили, що стоять проти людини і заваджають її добрим постановам, плянам і вчинкам, є ті самі, що нападали на Христа в час усього Його життя, передовсім у час страстей і смерті. Тими ворожими силами були і є диявол та його слуги у людському тілі. Це ті самі сили, яким піддається людина, що робить гріх. Хто їх поборює, той не лише бере участь у Христових терпіннях, а також буде мати участь у Його прославі.

Мій терплячий, розп'ятий Боже і Царю! Невже ж я можу сподіватися легкого, приємного, безтурботного життя, коли Ти мав життя таке тяжке, прикре, повне турбот, трудів, терпінь? Хочу в моєму житті наслідувати Тебе, наскільки лиш це можливе. Дай мені ласку знання і силу так працювати, так молитися, так терпіти, як Ти це робив, або хоч трохи наслідувати, бо я дуже немічний. Це була б для мене найбільша честь, якщо б я міг жити хоч приблизно так, як Ти жив! Ти приймав і радо терпів усі труднощі і страсті задля мене. І я хочу працювати і терпіти задля Тебе, щоб показати Тобі мою любов. Хочу часто роздумувати над Твоїми терпіннями не тільки на те, щоб їх пізнати, а також на те, щоб ними жити і Тобі їх жертвувати.

Єдність прийде, каже патріярх Атенагорас

Єдність прийде, і відвідини папи прискорять той день, сказав православний патріярх Атенагорас.

Після поїздки папи Павла VI до Стамбулу патріярх Атенагорас поїде до Риму. Він сподівається зробити це ще цього місяця. Константинопільський патріярх сказав, що він рад би поїхати до папи з іншими православними патріярхами. «Хочу повезти йому до Ватикану деякі всеправославні думки, погляди й бажання».

У Детройті вмер православний Владика

Архиєпископ Володимир (Малець), 77 років, умер у Детройті 23 липня.

Він був ієрархом УПЦеркви у ЗДА. 1942 року в Києві був висвячений на єпископа.

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

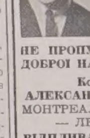
NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!
Корабель
АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД
ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.
ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.
ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.
Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем
У СССР — безпосередні аґенти
Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.
Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.
За докладними інформаціями зверніться до
Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville
NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

НОВА КНИЖКА: «ВІРУЮ»

Вийшла з друку книжка о. д-ра Євгена Камінського: «Вірую. Духовні науки на основі Символа віри», 273 сторінки, ціна: 3.00 дол.

Замовлення слати до «Українських вістей»

ПАСПОРТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

3-мовний Памфлет КУК з нагоди 100-річчя одержить КОЖНИЙ ХТО ВПЛАТИТЬ добровільний даток на Національну Вкладку за рік 1967.

Українською, англійською і французькою мовою разом з численними і дотепер не публікованими фотознимками, це **винятковe видання** говорить про **осяги і перспективи** Української Громади в Канаді. Ювілейний памфлет **освідомить** нашу молодь, **запрезентує нас** перед чужинцями на Експо і **определить нашу позицію** серед канадійців не-українського походження.

Звертайтеся прямо до **своїх відділів КУК** на місцях, або **пишіть до централі КУК (456 Мейн Ст., Вінніпеґ)** залучивши даток на Національну Вкладку 1967.

КУК приймає датки по $10.00 на кошт другого видання того памфлету, в якого ювілейних примірниках будуть **видруковані прізвища всіх жертводавців**

Радвей, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ДОРИ БУЧАК

В четвер 23 березня упокоїлася в Бозі бл. п. Дора Бучак, проживши 87 років свого трудолюбивого життя. Померла вона в лічниці в Редвей. Бл. п. Дора прийшла на світ в родині Николи Нагірняка та Ксені з роду Слота, в селі Шманківці, пов. Чортків, Західна Україна. Там вона провела свої молоді роки там вона й вийшла заміж за Мартина Бучака і звідти 1908 р. виїхала зі своїм чоловіком до Канади. В Канаді вони поселилися в Редвей.

Покійна Дора була практикуючою християнкою й старалася бути щонеділі й свята на Службі Божій. Між всіми приятелями та знайомими тішилася вона глибокою пошаною та любов'ю. Оплакують покійну сини Іван та Иосиф, дочки Маґі, Анна і Марта та 13 вуків і 16 правнуків.

Похорони покійної відбулися в четвер 30 березня з парафіяльної церкви в Редвей. Заупокійну св. Літургію та похорон відслужив о. Т. Гурко, який теж попрощав покійну в послідну дорогу від імени родини, парафії та приятелів і знайомих. Після послідного цілування зложено тлінні останки покійної на місцевому цвинтарі.

Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, на якому п. В. Бурин зібрав на "Українські Вісті" 11.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній Дорі вічна пам'ять.

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Геффорд, Саскачеван

50-РІЧЧЯ ПОДРУЖЖЯ П-ВА ПАВЛА І МАРІЇ РЕБРИНА

В п'ятницю, 17 лютого п-во Павло і Марія Ребрина відзначили святочно свій золотий подружий ювілей, що залишиться в їхній пам'яті на ціле життя. Того дня ювіляти з синами й невістками поїхали до церкви до Кридор на св. Літургію, яку відправив о. С. Гарванко в наміренні ювілятів. Під час Служби Божої співав п. Н. Шурґот. Після Служби Божої о. С. Гарвнико уділив п-ву Ребрина ювілейного благословення. Дружбою та дружкою були Михайло і Катерина Крисак.

Павло і Марія Ребрина

Того самого дня вечером в честь ювілятів відбувся бенкет в залі Народного Дому в Геффорд, на якому було присутних понад 200 осіб. Бенкет влаштували сини й невістки ювілятів. На бенкет прибули родина, сусіди та приятелі з Геффорду й околиці, з Кридор, Блейн Лейк, Принс Алберт, Саскатуну та Норт Бетелфорд. Господарем прийняття був п. В. Давидюк, учитель з гай-скулу з Геффорд. При вході до залі ювілятів привітали грімкими оплесками й посадили на почесному місці. Після того п. В. Давидюк коротко переказав життєвий шлях ювілятів. Ювілят походить родом з села Комарів, пов. Сокаль, Західна Україна. До Канади приїхав він з батьками в 1907 р. в околиці Геффорд. Там не було тоді ще ні місточка ні залізниці. Ювілятка приїхала до Канади рівнож з батьками Томком і Оленою Павловською з села Себечів, пов. Сокаль, Західна Україна. Після одруження ювіляти в 1919 р. взяли гомстед й мусіли пережити всі трудноці піонерських часів. Але часи змінилися на краще й жити стало легше. Обоє ювіляти держаться ще в доброму здоров'ю й фармують ще й досі. Попри свою працю на фармі й в родині ювіляти брали живу участь в громадському та національному житті. Ювілят був муніципальним радним, через довгі роки був шкільним тростом, головою товариства ім. І. Франка і через 15 років скарбником української католицької парафії в Геффорд.

Рівнож ювілятка працювала через довгі роки при читальні ім. І. Франка в Редбери, була головою та секретаркою в товаристві ім. Ольги Бесарабової, довголітньою сестрицею при церкві Пресв. Євхаристії в Геффорд та членкинею відділу ЛУКЖ від його оснування.

Подружжя ювілятів виховало гарно по християнськи чотирьох синів та діждалося 5 внуків. Найстарша з онуків Діяна склала побажання дідові й бабі і вручила їм китицю квітів. Внуки Ден і Дейл вручили золоті сільнички, а Стефанія і Брайн вручили гарну тацу. Відтак в.тали ювілятів: Ф. Ґарах від сусідів, п-і О. Сокіл від ЛУКЖ, керівник Кредіт Юніон п. Ощипок передав привіт від міста Геффорд, найближчий сусід ювілятів п. В. Сенкусь склав побажання від усіх приявних і передав у дарунку срібну заставу. Син ювілятів Наполеон складав побажання від братів та своєї родини й дякував за гарне виховання, а син Василь передав подарунки від 4-ох братів: два спеціяльні крісла. З черги п. В. Давидюк відчитав листові та телеграфічні побажання: від прем'єра Канади Л. Пірсона, від Дж. Діфенбейкера, від Т. Даглеса, від сенатора П. Юзика, від саскачеванського прем'єра Р. Тетчер, від В. Ллойда, від саскачеванського ґубернатора Р. Гонгіан, від посла до саскечеванської леґіслятури Д. Михайлюка та других, що наспіли з Торонта, Вінніпеґу, Саскатуну, Принс Алберт, Норт Бетелфорд, Стетлер, Мирнам та Ванкувер.

Обоє ювіляти сердечно подякували всім приявним за святочне відзначення їхнього ювілею, за гарні дарунки та побажання. На закінчення всі приявні відспівали ювілятам грімке многолітствіє.

З нагоди свого ювілею п-во Ребрена переслали на пресовий фонд "Українських Вістей" 10.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а п-ву Ребрина бажаємо многих літ.

Едмонтон - Стрий, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ИОСИФА ПАЗЮКА

27-го березня помер у шпиталі св. Иосифа в Едмонтоні бл. п. Иосиф Пазюк, проживши 82 роки. Понад один рік боровся його організм з недугою, аж вичерпаний піддався переможній силі смерти.

Бл. п. Иосиф родився 18 квітня 1884 р. в селі Попівці, Заліщицького повіту в Зах. Україні. Маючи 24 роки, одружився він з Юстиною Дорош зі сусіднього села Слободи в 1908 р. Три роки пізніше, вже з однорічною дочкою Марією, молоде подружжя разом з родичами Процем та Софією, приїхали 1911 р. до Канади та поселилися в околиці Стрий в Алберті. Тут жили вже українські родини.

Бл. п. Иосиф фармував на одній фармі, виробивши коло 100 акрів ораної землі, де живе сьогодні син Никола.

1938 р. померла, ще в молодому віці його дружина Юстина, залишивши 8-ро дітей: 4 сини — Андрій, Никола, Іван і Петро, та 4 дочки: Марія зам. за Мих. Млюзон, і Анна зам. за Василем Данильчуком в Едмонтоні, Настя зам. за Іваном Вятер в Бонивіл і Катерина зам. за Дмитром Макар в Радвей.

Бл. п. Иосиф був працьовитим чоловіком, із замилуванням обробляв землю. Людина спокійної вдачі, згідливий в сусідстві, а над усе прив'язаний до своєї церкви, якій вірно служив ціле життя. Як добрий і практикуючий християнин, виховав своїх дітей в пошані до своєї церкви і традицій.

Він належав до членів основників церковної громади і церкви в Стрию, де довгі літа обслугував як паламар при престолі. Його дім гостив всіх священиків, що служили в стрийській церкві, включно з бл. п. ісповідником Єпископом Н. Будкою. Не щадив він також грошевих жертв на будову і прикрасу стрийського храму. По своїм силам уділявся в суспільно-громадському житті стрийської громади.

Колиж тягар старости сідав на його плечі, він від кількох років, звичайно на зиму, переносився до Едмонтону й перебував серед дітей, а найбільше в домі наймолодшої дочки Ганки зам Данилюк на Беверлі, де продовжував свою службу в церкві св. Покрови. І тут був люблений і шанований місцевим священиком і церк. громадою.

З признанням треба згадати дбайливу опіку д. Ганки, що з посвятою обслуговувала його в часі затяжної хвороби, особливо в останніх місяцях.

бл. п. Иосиф Пазюк

Тільки з вірою, що лекше буде батькові в шпиталі, віддала його до дому св. Иосифа, де він розпрощався з життям. По бл. п. Иосифові осталo 18 внуків і 13 правнуків.

Два братн Андрій і Роман та сестра Параска, зам. за Ст. Сторожинським, померли давніше.

Похоронні відправи відбулися частинно в Едмонтоні в церкві св. Покрови, де в середу вечером 29 березня, Всечесніші отці В. Чопей і М. Мартинків відслужили парастас з похоронною відправою та принагідною проповіддю. В четвер 30-го перевезено тіло бл. п. Иосифа до Стрия. На подвірю перед хатою відслужили отці В. Чопей і К. Станґрет панахиду а в місцевій стрийській церкві заупокійну Сл. Божу з послідним цілуванням. В часі Сл. Божої обидва отці виголосили прощальні бесіди, згадуючи життя і чесноти бл. п. Иосифа. Тлінні останки зложено на місцевому цвинтарі біля гробу бл. п. дружини Юстини.

Родина приняла присутніх по похороні обідом в місцевій залі, де знову кількома словами звернулися до присутніх Всч. отці дякуючи за участь. Всч. о. В. Чопей заохотив також присутніх наслідувати бл. п. померлого Иосифа виховувати своїх дітей у пошані до своєї церкви і мови. П. М. Кучер перевів збірку на прес фонд — У. Вістей. Суму $17.30 передано до адміністрації.

Дякуємо за зложені жертви, а для бл. п. Иосифа просимо щасливої вічности.

ПОДЯКА

Ми нижче підписані члени родини складаємо щиросердечні слова подяки Всч. Отцям В. Чопеєві, К. Станґретові і М. Мартинкові за похоронні відправи і прощальні промови та всім учасникам тих відправ у церквах на Беверлі і в Стрию.

Сини з невістками
доньки зі зятями
внуки і правнуки

Едмонтон - Стрий, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. НАСТІ ВИННИК

17 лютого померла в загальній лічниці в Едмонтоні бл. п. Настя Винник. Здавалося, що вона ще довше поживе серед родини, хоча деколи скаржилася на серце. І ї передчасна смерть була для всіх несподіванкою.

Бл. п. Настя родилася 26 лютого 1898 р. в селі Городище Василіянське, Сокальського повіту. З батьками Трохимом і Ксенькою приїхала до Канади 1912 р. Як сталий осідок вибрали батьки околицю Стрий, де поселилися в той час вже деякі односельчани. Там купили фарму й зачали господарити.

1912 р. вийшла бл. п. Настя заміж за Петра Винника, родом зі села Радванці, що сусідувало з її родинним селом. За тяжкою працею на фармі скоро минали літа. Їх родина побільшувалася. Вони виховали 4 сини і 2 дочки. Один син Василь згинув підчас останньої війни, а одна дочка померла також вчасніше.

бл. п. Настя Винник

Згодом родина Винників докупила другу фарму, що улегшувала удержання численної родини. Крім праці на господарці, бл. п. Настя помагала чоловікові Петрові у видачі пошти для мешканців околиці, бо її чоловік держав і обслуговував почту Стрий від 1920 р. аж доки не переніся до Едмонтону, передаючи її 1959 року синові Дмитрові. Бл. п. Настя росла й виховувалася в релігійній родині Пелехів, яка видала бл. п. о. Михаїла Пелеха, що довгі роки служив в Канаді нашому народові. І родина Винників може похвалитися бл. п. о. Амброзієм ЧСВВ і сестрою Маркелією у згромадженії СС Служебниць, що також росли в релігійній атмосфері свойого дому.

Бл. п. Настя належала до стрийської церковної громади, де працювала з місцевими жінками-сестрицями.

В домі бл. п. Насті і Петра Винників служив свої перші богослуження бл. п. о. Пилип Ру. Вигідне і близьке положення стрийської церкви, бо напроти фарми Винників, уможливлювало бл. п. Насті і цілій родині брати участь в усіх богослужбах.

1959 р. бл. п. Петро і Настя перенеслись до Едмонтону й замешкали у власному домі під числом 10724 - 79 аве. Тут помер 3 роки скоріше, 16 листопада 1964 р. її чоловік Петро. Обоє прожили разом 52 роки в подружному житті.

Похоронні відправи зачалися вже в середу 22 лютого в церкві св. Василія в полудневім Едмонтоні, де о. парох Ханас у співслуженні оо. Вараника ЧСВВ і К. Станґрета відправив Парастас та похорон.

Наступного дня в четвер, 23 лютого о. К. Станґрет у співслуженні оо. Ханаса і Мельника відправив похоронну Сл. Божу та спільно похоронили тіло бл. п. Насті на місцевому цвинтарі, біля гробу бл. п. мужа Петра у Стрию.

Прощальне слово виголосив парох о. К. Станґрет, вказуючи на праведне життя покійної.

Учасників похорону приняла родина обідом. В похоронах взяла участь вся родина Пелехів і Винників, дві Сестри Служебниці та доокоичні люди.

Бл. п. Настю оплакують сини Дмитро, Володимир, Андрій, Юліян, та дочки Марія зам. за М. Ковальським і Катерина зам. за А. Лобуським. 14 внуків моляться за щасливу вічність бабуні. Вчасніше померли: сестра Анна Філевич і брати: Никола, Стефан та о. Михайло.

З цеї нагоди сини Андрій і Юліян зложили на прес. фонд "УВ" $20.00. Ми дякуємо за жертву, а бл. п. Насті просимо щасливої вічности.

ПОДЯКА

Підписана родина дякує щиро Всеч. отцям К. Станґретові, Бараникові, Ханасові і Мельникові, за відслуження богослужень і похорону, Преподобним Сестрам та всім учасникам за участь і молитви.

Сини з невістками, дочки зі зятями і внуки.

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

Наша виправа за новими гомстедами закінчилася ганебним відворотом. Ще й до того ми понищили свої штани, спинаючись по деревах та лазячи по корчах. Але врешті ми, таки добре змучені, добилися пізно вечером до хати Боднара. Тут ми з'їли вечерю, і то з неабияким апетитом, бо ми таки добре зголодніли, лазячи по різних дебрах та ломах. По вечері ми стали обговорювати нашу нещасливу мандрівку, з якої властиво нічого не вийшло, а для мене особисто вийшла неабияка шкода, бо я зовсім знищив свої святочні штани і навіть тепер не знав, як в тих обідраних штанах зайти додому. З цього немилого положення вирятувала мене господиня хати. Як пішов спати в їхньому домі, бо до нас до-

КЛОПІТ З ТЮТЮНОМ

дому ще треба було йти сім миль, а й так вже був таки добре перемучений, то я віддав їй до рук моє пошарпане убрання та й просив її, щоб мені його сяктак бодай позшивала до купи, щоб бодай можна було зайти додому. Вона це дуже радо зробила. Та не лиш це. Нас було чотирьох тоді в хаті, а всі були великими курцями. По добрій вечері нам страшно хотілося курити. А в нас усіх разом навіть пушки тютюну годі знайти. Стали ми вже може другий або й третій раз вивертати всі кишені, шукаючи за тютюном. Та це нічого не помагало. Як тютюну нема, то нема. Як ми всі так сиділи зажурені, що немає що закурити, господар хати Боднар пригадав собі, що він має на горі в своїй хаті якесь бадилля з тютюну, яке він від когось там був дістав, мабуть чи таки не від свого тестя. Тому він зараз виліз невеликою дірою на гору своєї хати, дістав це бадилля та й вніс до хати. Ми наразі цим бадиллям дещо втішилися, хоч на цьому бадиллі не було ні одного і то навіть найменшого листочка тютюну. Можливо, що ніхто інший, лиш цей самий Боднар кілька разів переводив інспекцію над цим бадиллям та й всі листки з нього обскубав. Але ми не мали що багато говорити. Є бадилля то є бадилля. Треба було братися до нього. Ми взяли це бадилля потяли наперед сокирою на якійсь дошці, як можна було найдрібніше, понабивали ним наші файки та й стали завзято курити. Це бадилля було дуже сухе, тому в файці дуже тріщало та підлазило вгору так, що цілий час треба було пальцями притискати. Але нам було все одно. Ми були задоволені й почувалися добре. Хоч в хаті аж невиразно стало від диму. Та й в устах було гірко, аж квасно від цього курення. Але курці на це не зважають. І я тоді не зважав. Але відтак, маючи двадцять сім років, я таки відзвичаївся курити й більше в житті ні на папіроса ні на файку не подивився.

Переночували ми в гостинному домі Боднара, добре поснідали й пустилися в дорогу. Перед відходом ми не забули ще напакувати на дорогу цього тютюнового бадилля в торбинки, які ми завжди носили з собою. Йдучи додому зі своїми односельчанами, я почувався дуже незадоволений з того, що ми так погано пообдиралися, а фармів таки не знайшли, хоч їх ще всюди так було багато. Хоч в тому зовсім не була моя вина, бо я не рішив, чи шукати ще дальше фармів, чи вертатися домів, а робили це вони. На тому й закінчилася наша виправа за новими фармами. Ми розійшлися. Вони пішли до своїх домів, а я до свого.

Я розповів про оцю невдачну мандрівку тому, щоб трохи показати, як в тодішніх часах виглядали албертські ліси. Але не думаю над цим багато розводитися, бо хотів би я ще про дещо інше написати, а не знаю, чи всціію. Мої очі вже трохи застарі й тяжко мені писати. А й голова теж мене досить часто поболює і не знаю, чи всціію написати все, що я хотів би сказати. Але навіть якщо моє здоров'я не дозволить мені закінчити моїх споминів, то з того, що я досі написав, читачі матимуть меньше-більше поняття про це, як ми їхали до Канади й як ми тут проводили наші початкові роки, зокрема на фармах. Бо ці, що були по містах, мали інші клопоти, хоч мали й деякі вигоди, яких ми не мали на фармах.

Вильна, Алберта

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ П-ВА ЛЕВКА І МАРІЇ ШАНКОВСЬКИХ

11-го лютого, врочисто відсвяткували п-во Левко й Марія Шанковські у Вильна золотий ювілей 50 річчя свойого подружжя. Святкування почались благодарственним Молебнем, що його відслужив в місцевій укр. кат. церкві парох о. К. Станґрет, та уділив ювілятам приписане церковне благословення з цеї нагоди.

Левко і Марія Шанковські

Ювілейний бенкет зачався о год. 7-ій вечером в просторій парафіяльній залі, де масово зібралися запрошені гості. Привітавши шановних ювілятів, засіли всі до столів та по молитві й тоасті в честь ювілятів, споживали приготовані страви. Під час того приґравала оркестра на сцені.

Програмою цих ювілейних святкувань проводив п. Іван Тхір. По вступнім його слові, в якому він представив ювілятів, довшу бесіду сказав парох о. К. Станґрет. Він начеркнув життєпис п-ва Шанковських, вказуючи в тому на важніші моменти на їхньому життєвому шляху, прикладне християнське життя і віру.

Левко Шанковський родився 10 березня 1889 р. в селі Ляшки, повіту Броди. До Канади приїхав 1913 р. Задержався коротко в Мондері, де працював 2 роки у вуйка Олекси Най та околиці. Зараз 1915 р. взяв гомстед в околиці Валлет (тепер Сокаль біля Спедден). 1917 р. оженився з Марією Тхір, що родилася 24 лютого 1899 р. в селі Яструбичі, Сокальського повіту, до Канади приїхала 1923 р. разом з родиною.

Шановних ювілятів вінчав о. Пилип Ру в хаті п. Рачинського у Спедден. Зараз наступного року разом з іншими поселенцями, головно п. М. Павлюком, будував церковцю, першу в околиці, що стоїть до сьогодні. 1927 р. перебрався з гомстеду на іншу, ліпшу фарму, яку купив та розбудував, завівши там садок з пасікою. 1945 р. докупили другу фарму, що дало можливість кращого й видатнішого господарювання. Крім сина Михайла, що тепер перебрав фармування, мали п-во Шанковські ще двоє дітей, що померли малими. Син Михайло оженений з Настею Кучер, мають 4-ро дітей.

Дідо й баба радіють внуками, які відвідують їх у Вильна, куди минулого року перебралися ювіляти. Найстарша внука Тереса разом з братчиками Ленардом і Едвардом привітали їх спільно гарним вершиком. З родини були присутні на святкуваннях: брат ювілята Денис зі жінкою з Кенори, сестра Текля зам. за Семеном Прихнюк не могла прибути бо хвора, але були присутні зять її дочки Роналд Німчук з жінкою Любою.

Не бракувало нікого з великої родини ювілятки: брати Гаврило, Іван та Стефан і сестри — Маланка Павлюк, Катерина Точенюк та Настя Хімко з родинами. Крім численних гостей з Вильна й околиці, були з Едмонтону, Ст. Брайтс, Ст. Павль та з полудневої сторони ріки Саскачевану. З Крейґену крзяни Петро й Іван Бенюки. Шан. ювілят згадав брата Івана в Кенорі і сестру Іванну в Україні, що не могли приїхати. У ході програми, староста п. Іван Тхір прочитав ґратуляційні привіти від дост. прем'єрів Л. Пірсона й Меннінґа, та лефт. говернора Алберти, а брат Денис та перші дружби, що тепер також справляли свою гідну службу, пп. Іван Най з Едмонтону і Мілько Точенюк, поділилися своїми споминами з першого весілля та зложили свої привіти.

Численна родина зложила багато гарних дарунків; син Михайло і невістка подарували гойдане крісло, за грошевий дарунок гостей куплено телевізор.

Грімким "многая літа" для ювілятів, закінчено бенкет і заграла оркестра під проводом п. Николи Тхора. Зароїлась заля барвистими одіннями танцюючих пар, що підспівуючи весело, бавилися далеко поза північ.

З цеї нагоди родина Шанковських зложила свій дар на пресфонд "УВ" $10.00. Дякуючи за дарунок, ми бажаємо шановним ювілятам прожити в радості й здоров'ї ще багато літ. (КС)

Венґард, – Свифт Коррент, Саск.

Похорон бл. п. Стефана Крушельницького

В цьому дописі, який був надрукований в "Українських Вістях" з 20 липня ц.р., подано неправильно місце народження дружини покійного — Иосифини Камінської. Вона походила родом з села Бариш, пов. Бучач, Західна Україна.

В Едмонтоні й на фармах
перероблюємо та направляємо дахи
на домах — шпихлірах — стайнях — стодолах
та повітках для машин
Кедрові ґонти та грубші дошки для покриття (Shakes)
Для кого ми працювали раз, кликатиме нас постійно
Найнижчі ціни в Едмонтоні
Оцінки та інформації даром.
Телефонуйте до нас в кожній порі на
ч.: 474-3117 — 469-6187
KATHY & ED'S ROOFING
11839 - 69 Стр., Едмонтон, Алберта

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

РІК 2. Ч. 31

З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

6-го серпня Преосвященний Кир Михаїл Руснак відправить Архиерейську Службу Божу для словаків східного обряду у Кенестоні. Початок о год. 10:30 рано.

13-го серпня год. 10-ій рано Преосвященний Кир Андрей відправить Архиерейську Службу Божу в новозбудованій церкві у Гадсон Бей, де й рівночасно відбудеться посв'ячення та заложення хрестів на банях.

19-го серпня з нагоди празника Преображення ГНІ Архиерейські відвідани в Ковалівці. Початок Архиерейської Служби Божої о год. 10-ій рано.

20-го серпня год. 10 рано Архиерейська Служба Божа в Кемсек.

20 серпня год. 4 попол. Архиерейський Молебень і візитація парафії Ярослав.

27-го серпня год. 10 рано Архиерейська Служба Божа та вмурування в новій церкві пропам'ятної таблиці з нагоди 100-річчя Канади у Мус Джо.

28-го серпня год. 10 рано Архиерейська Служба Божа з нагоди празника Успення М. Б. у Бівердейль.

—o—

Український день в Нипавин

Коли вся наша країна з ентузіязмом відзначує свої столітні роковини, то й ми українці тут в Нипавин спільними силами врочисто відсвяткували 100-ліття Канади 5 липня 1967.

Погода була надзвичайно гарна і прибуло багато соток людей з різних околиць, щоб схилити свої голови перед тими першими переселенцями, які відійшли у вічність, та віддати подяку Богові, що живемо в країні волі і свободи, якій рівної у світі нема.

Точно о год. 10 головною вулицею переїхало 9 возів знаменито прибрані, які чарували сотки людей, і кожний віз представляв культурну традицію наших батьків, яку вони привезли з рідної землі і зберегли досі.

О год. 11.00 три українські католицькі священики о. А. Пакош, о. М. Колодій і о. С. Юник відслужили Панахиду за всіх померлих, що їх по тяжких трудах прийняла канадська земля на вічний спочинок. Опісля два українські православні священики, о. П. Бублик і о. Н. Критюк, відправили благодарственний Молебень за здоров'я та відспівали многоліття королевій Єлисаветі, урядові краю нашого та церковним достойникам наших церков, а хор під проводом п. М. Парчевського відспівав 2 пісні — "Як славний наш Господь в Сіоні", і "Боже вислухай благання".

По обіді о год. 1.30 відбулося офіційне відкриття на міській площі. Хор з Нипавин відспівав гимн О' Канадо в українській мові. Господарем свята був шкільний інспектор В. Шкварчук, який покликав до привіту майора міста Нипавин д-ра Д. Піра. З округи Нипавин зложив привіт посол Ф. Редлов. П. В. Шкварчук відчитав привіт від прем'єра Пірсона, від лідера опозиції Дж. Діфенбейкера і від д-ра Дершка, голови Комітету Українців Канади з Саскатуну. З Ріджайни склав привіт міністер рільництва Д. Меквалин.

Всі згадані бесідники підкреслювали великий вклад, який зробили піонери українці в розбудову Канади, її політичного, хліборобського, індустріяльного, професійного, й освітнього життя, говорили про прив'язаність українців до землі, любов до свободи, віру в демократичний лад. Все те ви зробили, продовжував міністер Д. Миквалин, і Ви висловили в своїй поезії, пісні й танцях. Сьогодні вони стали частиною канадської культури. Зберігаючи свою власну ідентичність, ви зрозуміло зберігаєте свою мову, свої традиції, ви додаєте щось цінного, сильного до характеру Канади.

Потім відбулось вручення грамот оцим піонерам: п. М. Мисак, п. І. Сенько, п. І. Яремко, п. І. Шутир, п. С. Деркач, п. А. Гривняк, п. П. Мадрига, п. Ф. Гавриляк, п. М. Саранчук, п. Ю. Хорт, п. Н. Сухар і п. В. Гринчишин.

В год. 6 відбувся величавий бенкет, на якому головним промовцем був п. І. Стратійчук з Ріджайни. Він розповів про довгий та тернистий шлях, яким ішли наші батьки, яким ішов і він, зносячи наругу від чужинців, що називали наших людей богонками та зайдами. Однак Боже Провидіння, яке вело наш нарід дивними дорогами, не дало нам пропасти, але вивело наш нарід на великий рівень в багатьох ділянках нашого життя в Канаді.

І коли ми дивимося на пройдений шлях 75-ліття українців, то мусимо признати, що ми того часу не змарнували, бо нині густою сіткою високих наукових інституцій зкрито канадську землю, з яких вийшло тисячі провідних людей.

Українці до цього часу видали 79 парляментаристів, 63 з яких були послами до провінційних парляментів, 13 до федерального парляменту, і трьох сенаторів. Якщо на думку багатьох людей найвищим мірилом льояльности і горожанства є воєнна служба, то українці видержали цей іспит світло. Приблизно 10.000 їх служило в першій світовій війні і коло 40,000, переважно вже тут народжених, включилися у збройні сили Канади в другій світовій війні.

Пам'ятаймо, продовжував шановний промовець, що найбільший вклад у канадську культуру зробимо тільки тоді, коли затримаємо зв'язок з культурними цінностями свого народу. Тоді можна буде те, що є гарного в нас, дати до загальної канадської культури, що виростає на широких просторах Канади і яка не буде англійською, французькою, чи українською, а яка буде відбитком того всього, що є найкраще в кожному народі, що живе в Канаді.

З пошаною до минувшості, з сильною вірою у кращу будучність, в розбудову нашої країни Канади нехай нам усім допоможе Бог.

В мистецькій програмі брали участь два хори; хор з Гронлід під управою п. І. Танчука відспівав: "О'Канадо", "Заповіт", "Туман хвилями лягає", Прощай славо" і "Місяць на небі"; хор з Нипавин під орудою п. М. Парчевського відспівав: "Сонце заходить", "Ой у полі верба", "Ще не вмерла Україна", і "Боже щасти Їй".

Вечірньою програмою проводив п. І. Глуханюк з Саскатуну. П. П. Григор, голова Комітету 100-ліття, подякував за так численну участь і всі розійшлися з милою насолодою до своїх домів.

П. Бець

—o—

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Провінційні вибори в місяці жовтні?

З поведення політичних партій Саскачевану можна сподіватися, що ще цього року в місяці жовтні відбудуться вибори до саскачеванської легіслятури. Ліберальна партія виповнила свою листу кандидатів (59) на останньому передвиборчому зібранні у виборчій окрузі Морзе, на якому назначено кандидатом теперішнього прем'єра Р. Тетчера. Це вперше в історії політичних зібрань в Саскачевані зібралося в Морзе 1.500 осіб, щоб вислухати ліберального кандидата й дізнатися про майбутні пляни ліберальної партії.

На зборах теперішній прем'єр Р. Тетчер сказав, що ліберали пожвавили останньо свою активність та що вибори до легіслятури можуть відбутися в скорому часі, а потім ще й додав: "для інформації пана Ллойда (провідник СіСіЕф-ЕнДіПі партії) хочу сказати, що вибори зближаються з кожним днем".

Безперечно великий вплив на дату виборів можуть мати погані жнива. Звичайно політики прерійних провінцій уникають виборів в часі поганих жнив з уваги на переконання, що потерпілі фармери можуть голосувати проти партії при владі. Подібна ситуація створилася цього року в Саскачевані. Через довго тривалу посуху збіжжя в багатьох частинах Саскачевану знищене, а лише в деяких частинах можна буде зібрати половину нормального врожаю. Отже тепер насувається питання, чи Р. Тетчер буде мати відвагу заризикувати вибори ще в цьому році. За традицією, вибори повинні відбутися весною 1968-го року (чотирирічний період), а по закону Р. Тетчер може проголосити вибори навіть у 1969-му році.

—o—

Рукоположення отця Л. Ратушняка в Йорктоні

В суботу 24-го червня відбулося рукоположення о. Л. Ратушняка в церкві Пречистої Діви Неустаючої Помочі в Йорктоні. Преосвященний Кир Андрей Роборецький в часі Архиерейської Служби Божої уділив священичих свячень дияконові Л. Ратушнякові. При Службі Божій Преосвященному асистували Впр. о. протоігумен П. Малюга ЧНІ, о. М. Бздель ЧНІ, директор Колегії св. Володимира в Роблині та о. Т. Кравчук ЧНІ, парох з Йорктону. Дияконували о. Ю. Перейда ЧНІ та диякон Доналд Лукій ЧНІ. Отець ігумен Леонтій Міня був церемонієром. Парафіяльний хор під проводом д-ра П. Маценка співав до Служби Божої. В часі Служби Божої о. протоігумен виголосив проповідь про значення священства, а Преосвященний Кир Андрей при кінці Служби Божої говорив про взнеслість та важливість покликання до священичого та монаших станів.

В часі свячень о. Л. Ратушняка було приявних багато з його родини та приятелів з Йорктону, Канори, як також з Вінніпегу, Фейфілду та Норт Дакоти.

Заходом відділу (молодший) Ліги Українських Католицьких Жінок відбулося з парафіяльній галі прийняття, в часі котрого о. Т. Кравчук зложив новоисвяченому о. Ратушнякові гратуляції та побажання від парафії та від отців Редемптористів. Рівнож побажання та гратуляції зложив Преосвященний Кир Роборецький. Від світських організацій та приявних зложив побажання о. Ратушнякові п. Ст. Киба, який рівночасно був церемонієром в часі прийняття.

При кінці прийняття о. Л. Ратушняк зложив щиру подяку в першу чергу своїм родичам, а відтак Преосвященному Кир Андрієві, отцям редемптористам та всім, що помогли йому стати священиком. Вкінці також подякував всім приявним в часі його свячень та членкиням ЛУКЖ за приготування прийняття.

До гратуляцій та побажань, висловлених о. Л. Ратушнякові в часі прийняття в Йорктоні, бажаємо також зложити і від читачів Сторінки Саскачевану найщиріші побажання та гратуляції з нагоди його свячень. Нехай Всевишній дарить його всіми потрібними ласками у його душпастирській праці.

Отець Л. Ратушняк народився 8-го лютого 1942-го року в Канорі, Саскачеван. Його родичі жили в Амстердамі до 1950-го року, а відтак переїхали до Йорктону. В 1956-му році знову родичі змінили місце замешкання і тим разом переїхали до Саскатуну, де проживають по сьогоднішній день. Отець Ратушняк закінчив початкову школу в Йорктоні, а вищу школу в Колегії св. Володимира в Роблині. В 1960-му році він вступив до новіціяту оо. редемптористів у Медовел, Онтаріо. Від 1961-го року до 1964-го року о. Ратушняк студіював філософію в семинарії оо. редемптористів у Виндзорі, Онтаріо. Відтак студіював один рік теології в семинарії оо. редемптористів в Йорктоні та продовжував свої теологічні студії в семинарії оо. редемптористів у Окономовоці, ЗДА. Отець Ратушняк є найстаршим сином в родині та має одну сестру Сандру, років 15, та одного брата Андрія, років 11.

Цього літа о. Ратушняк разом з трьома іншими молодими священиками буде співпрацювати в "Проєкті священства 67". Він буде переводити спеціяльні розмови з молодими хлопцями в справі покликання до священства для Української Католицької Церкви в Саскачевані та Манітобі. Щасти Боже, о. Леонард.

—o—

Доля трьох летунів-рибалок дальше невідома

При кінці червня ц.р. з Йорктону вибралося трьох рибалок літаком до "Литтл Бер Лейк" у північному Саскачевані на риболовлю. Між ними було двох українського походження, а саме Володимир Перепелюк та Михайло Ружиський (третій англійського походження Кейт Стівенс). Коли літак з рибалками не повернувся в умовленому часі, за ними почалися пошукування. Протягом двох тижнів шість літаків з йорктонської летунської бази пролетіли над площею 69,000 миль в пошукуванні за пропалими рибалками, однак не могли знайти ніяких слідів, ні з літака, ні з людей. Крім літаків 35 осіб з Йорктону та Поркюпайн Плейнс при помочі тракторів, "джіпів" як також пішки взяли участь в пошукуваннях та їх намагання відшукати пропалих були безуспішні. В Йорктоні створено спеціяльний комітет для збирання фондів для дальших пошукувань. Мейор міста Йорктону В. Е. Фехтнер, голова того комітету сказав, що вже багато громадян зложили свої жертви та є сподівання, що ще більше їх зложать жертви на покриття коштів пошукування пропалих. Мабуть мине ще багато часу, заки загадка пропалих трьох рибалків з Йорктону буде розв'язана.

—o—

Сторічна мрія саскачеванців сповнилася

Двадцять п'ять тисяч саскачеванців були свідками історичної події, яка дасть початок новій добі розквіту провінції Саскачеван. Дня 21-го липня ц.р. офіційно отворено найбільшу у світі греблю на ріці Полудневий Саскачеван, якої кошти будови виносили сто шістнадцять мільйонів долярів. На отворенні були приявні прем'єр Канади п. Л. Пірсон, провідник консервативної партії п. Дж. Діфенбейкер,, прем'єр Саскачевану п. Р. Тетчер, провідник ССФ-НДП п. Т. Даглес та міністер рільництва при федеральному уряді п. Грін, що був рівночасно майстром церемонії отворення греблі. Крім цих достойників було ще багато представників організацій, політичних партій як також фотографів та репортерів з різних частин Канади, а навіть з ЗДА.

Офіційного акту відкриття найбільшої у світі греблі довершив прем'єр Канади Л. Пірсон, який рівночасно проголосив, що цю найбільшу греблю названо "Греблею Гардінера" в честь бувшого міністра рільництва при федеральному уряді та бувшого прем'єра Саскачевану та одного з ініціяторів побудови греблі.

На честь двох достойників, що підписали угоду між провінціяльним та федеральним урядами про будову греблі в 1958-му році, а то Т. С. Даглеса, тодішнього прем'єра Саскачевану та Дж. Діфенбейкера, тодішнього прем'єра Канади будуть названі велике озеро, довжиною 96 миль та глибиною при греблі 130 стіп "Озером Діфенбейкера", а головний парк збудований над берегами озера "Парком Даглеса".

Про Греблю Гардінера та Озеро Діфенбейкера, їх історію будови та користі з тих двох гігантичних споруд для майбутности Саскачевану повернемо в слідуючих числах Сторінки.

У ЮВІЛЕЙНИЙ РІК ТВІЙ

Ти запросила нас і ми прийшли до Тебе. У нас не було волі і землі не було, а в Тебе брак було людини.

— І ми прийшли в Твої степи нанизані лісами, закидані камінням й гниллю паплі дряхлої віками, розорювати власними таки руками.

Ти дала волю й землю дала Ти, — а ми, свій труд, свій піт, свої мозолі і кров дітей своїх дали, щоби Твоя назавжди жила Воля, щоби Тобі — твоя земля родила хліб.

Ішли роки, — тягнулись за волами. Ішли роки, — плугатор йшов за плугом. Ходили діти в школу далекими стежками — а матері вирощували долю наче квіти у грізні ночі, вдосвітки і днями.

І на землі Твоїй, що нашою теж стала, здвигнули ми свої храми Господні. Доми науки, пісні і розваги, щоб в наших Ти жила серцях, піснях, молитві, щоб Ти жила росла і багатіла людей своїх багатством многогранним, щоб Україна в Тобі вічно жила й перлиною була в Твоїй Короні.

У Ювілейний Рік Твій, вільности країно, Твої степи покрилися збіжжями й хвилюючи шепочуть пісню благодарну: "благословенна будь поміж краями". А над степами блакить, безкрая — і прозора: — "благословенна будь віками, сьогодні, завтра, вчора. . ." І на ланах пшениці так, ніби на престолі, народжуєсь молитва, за дар людині — Волі.

"Спасибі", Тобі Земле, що нас Ти угостила — у злуці; воля й праця це радість, поступ, сила!

"Спасибі", Тобі тричі у трьох снопах на Щиті, хай Твоя Воля світить над всі кордони в світі!

—o—

Крім посухи ще й інше нещастя навістило Саскачеван

Каже українська приповідка, що нещастя тягне нещастя. До великої посухи, що навістила велику частину Саскачевану, можна додати ще й одно нещастя. В початках місяця липня град, величиною голфових галок, знищив у сто відсотках все, що було посіяне на полях та посаджене на городах. Найбільше потерпіли околиці біля Блейн Лейку, Кадворту та на північ від Стінену.

На підставі звідомлення від обезпеченової компанії від градобиття до дня 24-го липня вже зголошено 800 подань про відшкодування за знищення у сто-відсотках врожаю на полях. Скільки ще таких подань буде внесено — важко сказати, як також не можна ще тепер подати загальної вартости знищеного врожаю.

Одинокою надію для фармерів, що найбільше потерпіли від посухи та градобиття, є обіцянка провінціяльного та федерального урядів матеріяльної помочі. На чому та обіцянка скінчиться — фармери будуть могли вкоротці переконатися.

—o—

Важлива музейна знахідка

На березі ріки "Френчмен Ривер" в південно-західному Саскачевані в перших днях місяця липня ц.р. відкрито чашку з голови трицератопса, що за обчисленнями археологів мав жити сімдесять мільйонів років назад. Це вже другий випадок, що відкрито чашку з голови трицератопса в Саскачевані. Першу чашку відкрив п. Джонс з Естевану перед кількома роками і ця чашка находиться в Естеванському музею. Новововідкрита чашка буде находитися в музею Природничої Історії в Ріджайні.

Трицератопс (триріжна потвора) жив під час "Критацевського Періоду", що почався тому 130 мільйонів років і тривав 6 мільйонів років. Трицератопс належав до родини динозаврів. Його довжина доходила до 25 стіп, висота до 10 стіп і важив близько 12 тонн. Його голова була охоронена плитою 82 цалів довгою та 60 цалів широкою, а понад оком виростали два на 40 цалів роги, а третій менший ріг находився на кінці носа. Тирацератопс живився рослинами та жив в отвертих лісових просторах, щось подібного в таких околицях, як тепер живе одноріг в Африці. Найбільшим ворогом трицератопса був м'ясоїдний тиранозавр, що також належав до родини динозаврів. Протягом мільйонів років наступили певні зміни на земській кулі, що змінили її вигляд, як також знищили ті природні обставини, серед котрих жила родина динозаврів так, що з часом багато звірів, що жили в тих часах вигинули, а разом з ними й вигинули динозаври.

—o—

ТІТО В ЄГИПТІ

Югославський президент Тіто, один з найвірніших прихильників Єгипту, виїде до кількох днів до Каїра, щоб обговорити положення на Середньому Сході.

Єгипет з майже збанкрутованою економією поробив у бюджеті великі заощадження й підвищив податки на 15 проц.

НА РІЦІ ПІВДЕННИЙ САСКАЧЕВАН, в Саскачевані, відкрито 21 липня Греблю Гардінер і Озеро Діфенбейкер. На відкриття з'їхалося 15,000 людей з фарм і міст. Греблю відкрив прем'єр Пірсон в присутності Дж. Діфенбейкера, саскачеванського прем'єра Тетчера, федерального міністра Гріна та представників господарських організацій.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Все для будови

По умірковaній ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

Office EDMONTON Yard and Factory
Ph. 477-3092 8201 - 114 Ave. Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

ПРИПОВІДКИ

Легше ганьбити, як самому зробити.

Не штука ганьбити, штука ліпше зробити.

БІНҐО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНҐО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.

Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ЩОП'ЯТНИЦІ

від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ
у залі під церквою
св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK

LANDSCAPING AND CONSTRUCTION

Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work

11618 - 95A St 474-0598

• ПОШУКУЮ БРАТА

Василя Ткачука, родженого в Бродах, що приїхав до Канади 1926 р. Мав працювати кімнатним малярем. Хто знав би про нього, або він сам хай дасть вістку на адресу:

Anna (Tkachuk) ARTYMKO, 14th Ave., Milliken, Ont.

Канадці вміють танцювати

Такий заголовок має 23-хвилинний звуковий кольоровий фільм, що його випустила Канадська Крайова Фільмова Рада (Кенедіен Філм Борд). В дуже гарно виведеному фільмі виступає 15 канадських національних груп зі своїми народними танками. Фільму виготовлено за старанням та підготовкою Канадської Ради Народного Мистецтва, що її очолює п. Левко Косар. Цей танковий попис був виведений вперше минулого року на торонтській національній виставці й там його сфільмовано. Дуже добра й велика оркестра дбайливо виконує мелодії до поодиноких танків. Виступають там і французи, поляки, естонці, словінці, македонці й словаки, гавайці й італійці ітд. А всі жваво з темпераментом. Українську групу репрезентує танцювальний ансамбль "Калина" з Торонто. Виступ ансамблю таки найкращий з усіх. Тому й заслужено збирає бурю оплесків від глядачів.

Фільм "Канадці вміють танцювати" — показується як додаток до нормального фільму в Едмонтонському театрі Парамаунт — 10233 Джеспер авеню від 28 червня.

Українські танцюристи ансамблю "Калина". Сцена з продукції "Нешенал Філм Борд оф Кенада: Канадці вміють танцювати". Courtesy National Film Board of Canada.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

ОТТАВА ЗАПЛАТИТЬ ПОЛОВИНУ КОШТУ ПЕРЕВЕЗЕННЯ СІНА В САСКАЧЕВАНІ

Саскачеванський прем'єр Тетчер сказав, що федеральний уряд згодився заплатити 50 проц. кошту урядової допомоги сіном в посушливих околицях в Саскачевані.

Саскачеван спроваджує сіно з Манітоби й Алберти, а також перевозять його з північного Саскачевану на південь, щоб прокормити стада худоби в часі посухи.

Тетчер сказав, що провінційний і федеральний уряди будуть платити, кожний найвище по $4 кошту перевезення сіна, залежно на яку віддаль. Цей посушливий рік, сказав прем'єр, є найкритичнішим хліборобським роком в тій провінції від 1930-их років.

Щоб забезпечитись у майбутньому на випадок такого критичного становища, буде наводнено 10,000 акрів державних земель з водного резервуару греблі Ґардінера й засіяно травами. Є в пляні зібрати три врожаї сіна в році і зв'язати його в мільйони бал.

СССР шле менше зброї для арабів

З Лондону інформують, що Росія шле вже менше зброї для арабів і натомість скріпляє свою власну мілітарну позицію на Середньому Сході.

В дипломатичних колах говорять, що Кремль змінив своє первісне рішення відбудувати силу арабських держав до стану з-перед війни. Росія післала доволі багато літаків і танків для Єгипту, але останньо сповільнила значно доставу зброї.

Водночас москалі збільшують свою фльоту на Середземному морі, вдобавок до кораблів, що стоять в Александрії. Москва шукає більше і довговічних баз у тій стратегічній полосі.

Дипломатичні кола впевнені, що Кремль занехав пляни прямої інтервенції на Середньому Сході. Натомість він обмежиться до дипломатичного натиску.

Перелякані будівничі

Канадське Т-во Будівничих зчинило новий крик, що будова домів у Канаді припиниться в найближчих 30 днях. Індустрія каже, що вона буде нечинна 60 днів, поки не знайдеться більше морґеджових грошей.

Міністер праці Николсон сказав в Оттаві, що дуже сумнівне, чи уряд знайде тепер більше грошей на морґеджі, бо Нешенал Гавзінґ Корп. сама є в довгах.

Переселення з фарм до міст

Майже половина канадського населення живе в 19 метропольних округах, а 65% канадців живе в самих містах. Таку статистику проголосив Моріс Катлер, бизнесовий редактор Мекдейн - Гантер в Оттаві.

Швидкий ріст міських округ, каже Катлер, виявили числа з перепису населення в 1966 р., проголошені Домініяльним Бюром Статистики. Повністю 47% канадського населення тепер живе в межах 19 центрів, порівнюючи з 46% в 1966 році. На протязі п'яти років 73% метропольного росту позначилося на передмістях великих міст.

19 метропольних округ росте швидше ніж решта Канади. Все їх населення зросло на 15% в роках від 1961 - 1966, порівнюючи з 5% в решті краю.

Разом 13 мільйонів населення Канади, або понад 65% усіх канадців, живе в міських округах, з населенням від 5,000 вгору. В 1961 році 11¼ мільйона, або 62%, жило в центрах такої величини. Число міських округ також зросло з 306 на 325.

Москва каже: Мао втече з Китаю

Китайський диктатор Мао укладає пляни втекти з комуністичного Китаю — сказала в Москві радіовисильня Мандарін, яка закидає своєю пропаґандою китайське радіо.

Москва сказала в радіопередачі, що Мао доручив багатому видавцеві комуністичного часопису в Гонг Конгу відкрити для нього секретне банкове конто в Швайцарії і заповнити його готівкою, висланою через Гонг Конг.

В Москві сказали, що Мао і його партійні лідери мають джетовий літак, що чекає на них весь час і готовий завезти їх у безпечне місце, якщо б провалилася "велика пролетарська культурна революція".

"Боротьба внутрі і сварки між довіреними спільниками Мао Цзе-дуна логічно й неминуче доведуть до зникнення з пекінської політичної сцени, скоріш чи пізніше, багатьох прихильників Мао".

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму ролі субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і прискішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як часть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дроґсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
Res.: 488-7441

Д-р Петро Г. Козяк
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел.: офісу 422-8815
дому 434-1092

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.,
EDMONTON, Alta.
Phone Office: 422-2745
Res.: 484-3821

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
від глухоти, недуг горла, дишніці і кормового проводу
Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колеґії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Dr. N.D.Holubitsky
Physician & Surgeon
Office.: 422-4543
Res.: 488-4488
207 Union Bldg.,
EDMONTON, Alta.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

Dr. V. A. Bayrock
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

Нова відміна збіжжа

На монтреальській виставці є мала грядка засіяна новою відміною збіжжя. Це збіжжя виплекано в Манітобськім університеті і воно є схрещенням пшениці дюрум з житом. Декан відділу хліборобства, проф. Л. Шебескі сказав, що ця відміна дає значно більший збір, ніж пшениця, скоріше дозріває, має більшу кількість протеїну й буде грати важливу ролю для прокормлення голодних народів.

RANCH MOTEL, 15 units, Box 233, Clinton, B.C. Phone 459-2214
Motel.—Well-kept units, combination tub and shower bathrooms, individually controlled heat, wall-to-wall carpets, free television. On highway in centre of Clinton close to all facilities.
Room Rates: $6 — $15
Mr. & Mrs. A. Landolt

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

FOR SALE:

HOUSEHOLD FURNITURE:
TV, new beds, auto washer, dryer, chairs, drapes, dining room suite, desk, 8 foot bar or counter, bamboo drapes, large crib.

CLOTHING:
men's 42, women's 12, 14
boys and girls 4 — 10 years

TOYS:
Johnny express, steam engine, electric train, doll carriage, etc.

PHONE.: 488-6152
14208 - 80 Avenue
Edmonton

11135 - 73 авеню – ЕДМОНТОН

(3 блоки від нової церкви св. Василія)

Перейдьте попри цей чудовий дім з прекрасними деревами й любуйтеся ним:

- яблуні
- рожі
- живопліт і деревця
- огріте приміщення для годівлі квіток (greenhouse)
- повний город
- чудова трава
- 3 великі спальні
- 2 лазнички
- прекрасний ромпас-рум
- великий лівінґ-рум
- їдальня
- подвійний ґередж

ЦІНА ВСЬОГО 25,000 ДОЛ.

Тел.: 434-4940 або 434-4389

Дім лиш для родини, які доцінюють гарну траву й город. Власник посвятив 12 років для заложення та виплекання дерев та кущів.